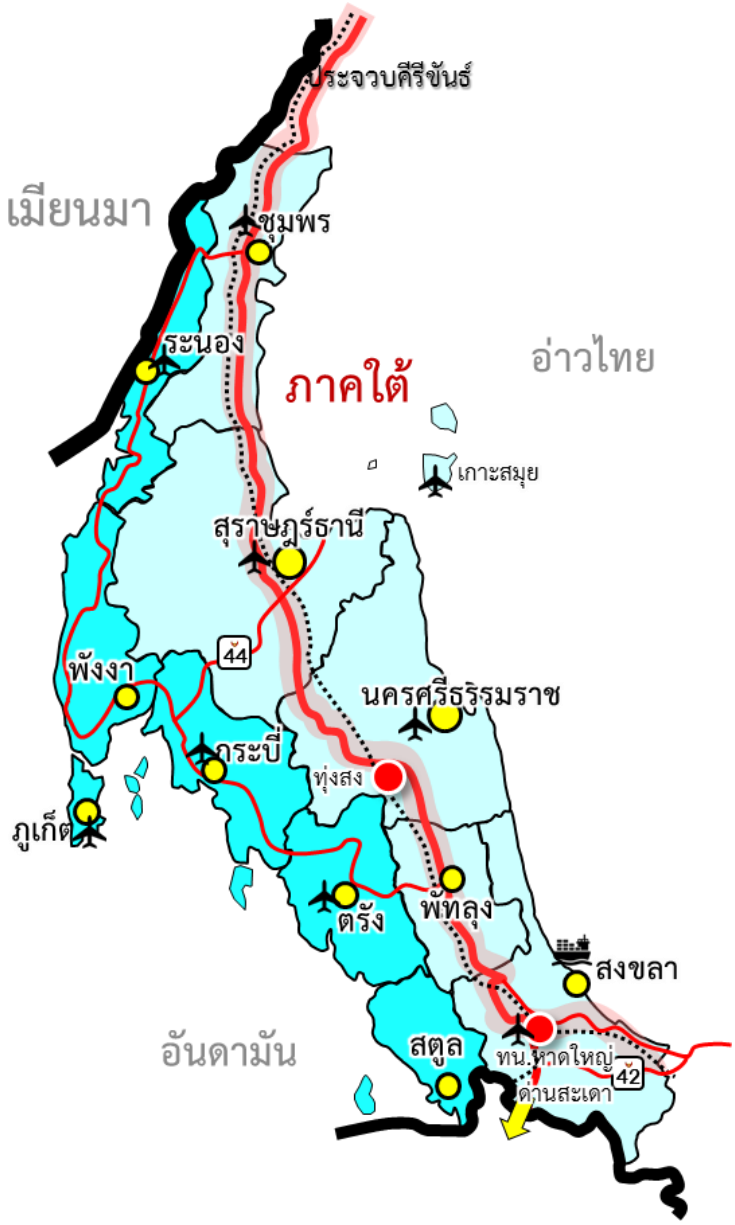
แผนพัฒนาภาคใต้
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)
เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สารบัญ

		หน้า
๑.	**สภาพทั่วไป**	**๑**
๑.๑	ที่ตั้ง	๑
๑.๒	พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ	๑
๑.๓	ภูมิอากาศ	๑
๑.๔	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	๑
๑.๕	ทรัพยากรธรรมชาติ	๑
๒.	**โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค**	**๒**
๒.๑	โครงข่ายถนน	๒
๒.๒	รถไฟ	๒
๒.๓	สนามบิน	๓
๒.๔	ท่าเรือ	๓
๒.๕	ด่านชายแดน	๒
๒.๖	แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค	๓
๒.๗	บริการสาธารณูปโภค	๔
๓.	**สภาพเศรษฐกิจและรายได้**	**๔**
๓.๑	ภาพรวมเศรษฐกิจ	๔
๓.๒	เศรษฐกิจรายสาขา	๕
๓.๓	เศรษฐกิจระดับครัวเรือน	๘
๔.	**ประชากรและสังคม**	**๘**
๔.๑	ประชากร	๘
๔.๒	แรงงาน	๙
๔.๓	การศึกษา	๙
๔.๔	สาธารณสุข	๑๐
๔.๕	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๐
๔.๖	สัดส่วนคนจน	๑๑

หน้า

๕. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ **๑๑**

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑๑

๕.๒ สถานการณ์ภัยพิบัติ ๑๒

๖. สภาวะแวดล้อม **๑๓**

๖.๑ จุดแข็ง ๑๓

๖.๒ จุดอ่อน ๑๔

๖.๓ โอกาส ๑๕

๖.๔ ภัยคุกคาม ๑๗

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย **๑๗**

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา **๑๗**

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ๑๘

๘.๒ วัตถุประสงค์ ๑๘

๘.๓ เป้าหมายและตัวชี้วัด ๑๘

๘.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๘

๙. แนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคใต้ **๒๓**

๑๐. โครงการสำคัญของภาคใต้ **๓๒**

๑๑. แผนงานและงบประมาณขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาคใต้ **๔๘**

แผนพัฒนาภาคใต้
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง ภาคใต้ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ขนาบด้วยทะเลอ่าวไทยทางฝั่งตะวันออกมีความยาวชายฝั่งทะเล ๘๗๗ กิโลเมตร และทะเลอันดามันทางฝั่งตะวันตกความยาวชายฝั่ง ๑,๐๙๓ กิโลเมตร ประกอบด้วย ๑๑ จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ตอนบนมีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมาเป็นระยะทางสั้นๆ และตอนล่างของภาคมีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียเป็นระยะทางประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ ภาคใต้มีพื้นที่รวม ๓๗.๓๖ ล้านไร่ สภาพภูมิประเทศมี ๒ ลักษณะ คือ ด้านตะวันตกมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต ซึ่งเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำสายต่างๆ อาทิ แม่น้ำกระบุรี และแม่น้ำตาปี ส่วนพื้นที่ตอนกลางของภาคมีเทือกเขานครศรีธรรมราชทอดเป็นแนวเหนือ-ใต้ สำหรับด้านตะวันออกมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบขนาดใหญ่เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืชที่สำคัญของภาค รวมทั้งมีพื้นที่ชุมน้ำ ที่สำคัญได้แก่ ทะเลน้อยและทะเลสาบสงขลา ตลอดจนมีพื้นที่เกาะกระจายอยู่ในทะเลทั้งสองฝั่งซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะสิมิลัน เกาะสุรินทร์ เกาะพีพี และเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

๑.๓ ภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศของภาคใต้เป็นแบบมรสุมเขตร้อนและมีฝนตกชุก เนื่องจากอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู อุณหภูมิเฉลี่ย ๓๒ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๒,๖๓๔ มิลลิเมตรต่อปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑,๓๕๖ มิลลิเมตร/ปี) เหมาะสำหรับการปลูกพืชเขตร้อน และมีน้ำเพียงพอกับการทำเกษตร

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน จากพื้นที่ทั้งหมด ๓๗.๓๖ ล้านไร่ มีการจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่แบ่งเป็น พื้นที่ป่าไม้ ๙.๓๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๐ ของพื้นที่ภาค พื้นที่ป่าชายเลน ๑.๒๘ ล้านไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ๑๘.๓๐ ล้านไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ประมาณ ๑๖.๒๒ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๘๘.๗ ของพื้นที่การเกษตร รองลงมาเป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล และพื้นที่นา คิดเป็นร้อยละ ๓.๙ และ ๓.๗ ของพื้นที่การเกษตรตามลำดับ

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดิน ภาคใต้มีดินที่มีปัญหาทางการเกษตร จำนวน ๑๘.๔๑ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๙.๓ ของพื้นที่ภาค ซึ่งในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ลาดเชิงซ้อน ๑๒.๑๓ ล้านไร่ รวมทั้งพื้นที่ดินเค็ม ๑.๔๖ ล้านไร่ ดินทราย ๑.๐๑ ล้านไร่ ดินเปรี้ยวจัด ๐.๗๒ ล้านไร่และอื่นๆ อีก ๓.๘๑ ล้านไร่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริเวณชายทะเลและพื้นที่ป่าพรุ

๑.๕.๒ แหล่งน้ำ ภาคใต้มีลุ่มน้ำที่สำคัญ คือ ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ลุ่มน้ำตาปี และลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี มีปริมาณน้ำท่า ๖๑,๘๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี กักเก็บน้ำได้ ๔,๗๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือ ร้อยละ ๗.๗ ของปริมาณน้ำท่ารายปี

๑.๕.๓ ป่าไม้ มีพื้นที่ป่าไม้ ๙.๓๕ ล้านไร่ พื้นที่ป่าชายเลน ๑.๒๘ ล้านไร่ บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย จำนวน ๐.๑๘ ล้านไร่ และชายฝั่งทะเลอันดามัน จำนวน ๑.๑ ล้านไร่ ซึ่งพื้นที่ป่าชายเลนมีความสำคัญในการเป็นแนวกันคลื่นที่สำคัญและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยทรัพยากรป่าไม้ของภาค เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ถ้ำ น้ำตก และแหล่งธรรมชาติประเภทภูเขา ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฯลฯ ซึ่งตั้งอยู่กระจายทั่วทั้งภาค

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนน มีเส้นทาง ๔ ช่องจราจรด้านฝั่งอ่าวไทยที่เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมกับภาคกลางและภาคใต้ชายแดนต่อเนื่องไปยังมาเลเซีย ส่วนเส้นทางคมนาคมฝั่งอันดามันบางช่วง (ระนอง) ยังเป็น ๒ ช่องจราจร

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (สายเพชรเกษม) สายกรุงเทพฯ-จุดผ่านชายแดนถาวรสะเดา เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร–ระนอง–พังงา–ภูเก็ต–กระบี่–ตรัง–พัทลุง–สงขลาจนถึงชายแดนไทย (อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา) ระยะทางประมาณ ๘๐๕ กิโลเมตร และเชื่อมต่อกับทางพิเศษเหนือ-ใต้ สายเหนือเมืองบูกิตกายูฮิตัม ของประเทศมาเลเซีย โดยมีบางช่วงที่เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒)

๒.๑.๒ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ (สายสี่แยกปฐมพร-พัทลุง) เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร–สุราษฎร์ธานี–นครศรีธรรมราช–พัทลุง ระยะทางประมาณ ๓๘๒.๖๑ กิโลเมตร ปัจจุบันถนนเป็น ๔ ช่องจราจร และเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒) ตลอดสาย

๒.๑.๓ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ (สายคลองแงะ-สุไหงโก-ลก) เชื่อมโยงจากอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาผ่านจังหวัดปัตตานีไปยังชายแดนอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส โดยเส้นทางจากจังหวัดปัตตานีเข้าสู่จังหวัดนราธิวาสเป็น ๔ ช่องจราจร และเส้นทางนี้เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๑๘ (AH๑๘) เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๓ ที่เมืองรันเตาปันจัง รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และ**ทางหลวงหมายเลข ๔๓ (สายหาดใหญ่-มะพร้าวต้นเดียว)** เชื่อมต่อจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ไปยังจังหวัดปัตตานี เป็นทางหลวงขนาด ๔ ช่องจราจรตลอดสาย รวมระยะทาง ๙๔.๙๕ กิโลเมตร

๒.๑.๔ ทางหลวงหมายเลข ๔๔ (สายอ่าวลึก-หินโงก หรือ สายเซาท์เทิร์น) เป็นส่วนหนึ่งในโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันกับฝั่งทะเลอ่าวไทย โดยเชื่อมโยงจังหวัดกระบี่-สุราษฎร์ธานี เป็นถนนขนาด ๔ ช่องจราจร ระยะทางประมาณ ๑๓๓.๑๗ กิโลเมตร

๒.๒ รถไฟ มีแนวเส้นทางหลักจากกรุงเทพฯ–ชุมพร–สุราษฎร์ธานี–นครศรีธรรมราช–พัทลุง–หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ และเชื่อมต่อไปยังมาเลเซียและสิงคโปร์ และเส้นทางแยกจากชุมทางทุ่งสง (นครศรีธรรมราช)–ตรัง เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและประชาชนจากรถไฟสายหลักที่ชุมทางรถไฟทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชไปยังฝั่งทะเลอันดามันที่สถานีกันตัง จังหวัดตรัง

๒.๓ สนามบิน ภาคใต้มีสนามบินนานาชาติ ๕ แห่ง ประกอบด้วย สนามบินหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สนามบินภูเก็ต สนามบินสมุย และสนามบินสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสนามบินกระบี่ สำหรับ

สนามบินภายในประเทศ มี ๔ แห่ง ในจังหวัดชุมพร ระนอง ตรัง และนครศรีธรรมราช ปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้นจากการเพิ่มเที่ยวบินของสายการบินต้นทุนต่ำ และประชาชนให้ความสนใจในการเดินทางโดยเครื่องบินมากขึ้น

๒.๔ ท่าเรือ ภาคใต้มีท่าเรือสำหรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก และสามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ซึ่งเป็นท่าเรือหลักของภาค และท่าเรือขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นท่าเรือเอกชนที่ใช้สำหรับขนถ่ายแร่ยิปซั่มและแร่โดโลไมต์ไปประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น ส่วนท่าเรือด้านฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง เป็นท่าเรือหลักในการขนถ่ายถ่านหินลิกไนต์จากประเทศอินโดนีเซียเพื่อส่งต่อไปยังโรงงานปูนซีเมนต์ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และท่าเรือระนอง ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อยโดยปัจจุบันให้บริการขนถ่ายวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ของแท่นขุดเจาะปิโตรเลียม

๒.๕ ด่านชายแดน ภาคใต้มีพรมแดนด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศเมียนมาบริเวณจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง โดยในจังหวัดระนอง เป็นพรมแดนทางน้ำเชื่อมโยงที่มีการขนส่งสินค้าอุปโภคบริโภคและเดินทางสัญจรทางเรือไปยังเมืองตะนาวศรี พื้นที่ตอนล่างของภาคติดกับประเทศมาเลเซียมีด่านชายแดนที่สำคัญคือ ด่านชายแดนสะเดา ปาดังเบซาร์ และบ้านประกอบ จังหวัดสงขลา รวมทั้งด่านชายแดนวังประจัน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการค้าการเดินทางผ่านแดนระหว่างจังหวัดสตูลและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ในขณะที่ด่านชายแดนตำมะลังเป็นด่านทางน้ำที่เชื่อมต่อจังหวัดสตูลกับท่าเรือลังกาวี ประเทศมาเลเซีย และสามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของฝั่งอันดามัน

๒.๖ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการในภาค ที่สำคัญ ได้แก่

๒.๖.๑ โครงการก่อสร้างทางหลวง บริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (ชุมพร – ระนอง ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๑๔๒ กิโลเมตร จากระยะทั้งสิ้น ๒๖๐ กิโลเมตร) และบริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง เชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย – อันดามัน (สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๓๗๗ กิโลเมตร จากระยะทางทั้งสิ้น ๖๔๘ กิโลเมตร)

๒.๖.๒ โครงการรถไฟทางคู่ ช่วงประจวบคีรีขันธ์ – ชุมพร อยู่ระหว่างประกวดราคา โดยช่วงชุมพร – สุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี – หาดใหญ่ – สงขลา อยู่ระหว่างนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒.๖.๓ โครงการระบบรถไฟทางคู่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า ช่วงหาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ อยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติโครงการ

๒.๖.๔ โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หาดใหญ่ – ชายแดนไทย – มาเลเซีย ออกแบบแล้วเสร็จ อยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) รวมทั้งการศึกษารูปแบบการให้เอกชนร่วมลงทุน

๒.๖.๕ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ต ปรับปรุงอาคารผู้โดยสารเดิมเป็นอาคารผู้โดยสารภายในประเทศ จะแล้วเสร็จเดือนเมษายน ๒๕๖๑

๒.๗ บริการสาธารณูปโภค

๒.๗.๑ ไฟฟ้า ภาคใต้มีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่ใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ ๒ แห่ง ได้แก่ โรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา (กำลังการผลิต ๑,๔๗๖ เมกกะวัตต์) โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช (กำลังการผลิต ๘๒๔ เมกกะวัตต์) รวมทั้งโรงไฟฟ้าขนาดกลางทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออก ได้แก่ โรงไฟฟ้ากระบี่ (กำลังการผลิต ๓๑๕ เมกะวัตต์) โรงไฟฟ้าพลังน้ำสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๔ เมกะวัตต์ เขื่อนรัชชประภา) จังหวัดสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๐ เมกกะวัตต์) นอกจากนี้ มีโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP และ VSPP) กระจายอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ภูเก็ต พังงา และตรัง โดยภาคใต้มีระบบสายส่งรับพลังงานไฟฟ้าจากภาคกลางทำให้ระบบมีความมั่นคงมากขึ้น

๒.๗.๒ ประปา ภาคใต้มีการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งให้บริการครอบคลุมในเขตเมือง อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำดิบในช่วงฤดูแล้ง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยวหลัก

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๕๘ เท่ากับ ๑,๐๗๕,๙๓๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ หากพิจารณาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘) ขนาดเศรษฐกิจภาคใต้มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) ที่มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ ๘.๔

๓.๑.๒ โครงสร้างเศรษฐกิจภาคใต้พึ่งพาภาคเกษตร โดยพืชเศรษฐกิจหลักของภาค คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน โดยในช่วงปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๙ ต่อปี ในขณะที่ภาคบริการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสาขาโรงแรมและภัตตาคารและขนส่งขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๑ ต่อปี

ตารางที่ ๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมและโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคใต้

รายการ	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค					
● มูลค่า (ล้านบาท)	๑,๐๒๑,๕๗๖	๑,๐๒๑,๓๓๑	๑,๐๓๘,๓๗๑	๑,๐๑๙,๑๘๕	๑,๐๗๕,๙๓๙
● สัดส่วนต่อประเทศ (ร้อยละ)	๙.๐	๘.๓	๘.๐	๗.๗	๗.๙
● อัตราขยายตัวที่แท้จริง (ร้อยละ)	๑.๒	๖.๒	๕.๐	๐.๑	๔.๔
มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว					
● มูลค่า (บาท/คน/ปี)	๑๔๑,๗๙๙	๑๔๐,๗๖๐	๑๔๒,๑๑๐	๑๓๘,๕๘๑	๑๔๕,๓๕๕
● อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	๙.๘	-๐.๗	๑.๐	-๒.๕	๔.๙
โครงสร้างการผลิต (ร้อยละ)					
● ภาคเกษตร	๓๓.๒	๒๙.๘	๒๘.๐	๒๕.๕	๒๒.๘
– เกษตรกรรมฯ	๒๘.๙	๒๕.๕	๒๔.๔	๒๑.๔	๑๙.๓
– ประมง	๔.๓	๔.๓	๓.๖	๔.๑	๓.๕
● ภาคอุตสาหกรรม	๑๗.๓	๑๖.๔	๑๖.๓	๑๖.๕	๑๖.๓
– เหมืองแร่ฯ	๓.๙	๔.๑	๔.๘	๕.๑	๕.๒
– อุตสาหกรรม	๑๓.๔	๑๒.๓	๑๑.๕	๑๑.๔	๑๑.๑

รายการ	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
● ภาคบริการ	๔๙.๕	๕๓.๘	๕๕.๗	๕๘.๐	๖๐.๙
- การค้าส่งค้าปลีก	๑๑.๑	๑๐.๔	๙.๘	๑๐.๒	๑๐.๔
- ขนส่ง	๖.๙	๗.๗	๗.๗	๙.๐	๙.๔
- อื่นๆ	๓๑.๔	๓๕.๗	๓๘.๒	๓๘.๘	๔๑.๑

ที่มา : ประมวลจากข้อมูลของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

๓.๑.๓ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคใต้สูงกว่าประเทศ เศรษฐกิจภาคใต้มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) ร้อยละ ๓.๔ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยที่ร้อยละ ๒.๙

๓.๑.๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้เฉลี่ยต่อหัวอยู่ในระดับสูง โดยปี ๒๕๕๘ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรของภาคใต้ (GRP Per capita) เท่ากับ ๑๔๕,๓๕๕ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ที่มีมูลค่า ๑๔๑,๗๙๙ บาทต่อคนต่อปี โดยในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวประชากรเท่ากับ ๑๔๑,๗๐๒ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งสูงกว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ที่มีค่าเท่ากับ ๑๑๙,๙๐๒ บาทต่อคนต่อปี โดยจังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรสูงสุด ๓๐๖,๗๗๙ บาทต่อคนต่อปี รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ ๒๑๗,๖๘๕ บาทต่อคนต่อปี และจังหวัดพัทลุงมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรต่ำสุด ๖๐,๔๙๗ บาทต่อคนต่อปี

๓.๑.๕ เศรษฐกิจของภาคใต้ กระจุกตัวอยู่ในจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค โดยจังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดของภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๗.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๓ และ ๑๖.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม ตามลำดับ

๓.๑.๖ ภาคเกษตรกรรมและบริการมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของภาคใต้ แต่ภาคบริการมีบทบาทเพิ่มขึ้นในขณะที่ภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลง ในปี ๒๕๕๘ ภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๒๒.๙ ลดลงจากร้อยละ ๓๓.๒ ในปี ๒๕๕๔ เนื่องจากความผันผวนด้านราคาของสินค้าเกษตรหลักในพื้นที่โดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมันที่ปรับตัวลดลง ขณะที่ในปี ๒๕๕๘ ภาคบริการมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๖๐.๙ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๙.๕ ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาการขนส่ง ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการผลิตน้อยที่สุดในปี ๒๕๕๘ มีสัดส่วนการผลิต ๑๖.๓ ลดลงจากร้อยละ ๑๗.๓ ในปี ๒๕๕๔

๓.๒ เศรษฐกิจรายสาขา

๓.๒.๑ ภาคเกษตร

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคใต้มีแนวโน้มลดลง ปี ๒๕๕๘ ภาคใต้มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี จำนวน ๒๔๕,๘๗๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๓๙,๔๔๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๔ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ๒๐๗,๗๑๘ ล้านบาท และสาขาประมง ๓๘,๑๕๗ ล้านบาท **สาขาเกษตรฯ** มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) ของสาขาเกษตรฯ ร้อยละ ๒.๘ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๑.๒ ซึ่งยางพาราและปาล์มน้ำมันยังเป็นกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจ ส่วนสาขาประมงมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคแต่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของ

มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงของประเทศ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) หดตัวร้อยละ ๖.๕ มากกว่าระดับประเทศที่หดตัวร้อยละ ๕.๕

๒) ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๑.๘๖ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๕๐.๘ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ ปริมาณผลผลิต ๒.๕๙ ล้านตัน หรือ ๕๙.๐ ของผลผลิตทั้งประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๘๖ ล้านไร่ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา ๒.๐๘ ล้านไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๑.๘๔ ล้านไร่ ผลผลิตยางพาราของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิต ในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตยางพาราสูงกว่าระดับประเทศ แต่มีแนวโน้มลดลง โดยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๔ กิโลกรัม ลดลงจากปี ๒๕๕๕ ที่ ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่

๓) ปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๔.๓๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๐ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ มีปริมาณผลผลิต ๙.๗๙ ล้านตัน หรือ ร้อยละ ๘๙.๐ ของผลผลิตทั้งประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๑๕ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๐๙ ล้านไร่ ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิต ในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ ๒,๕๖๔ กิโลกรัม สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๔๐๙ กิโลกรัม อย่างไรก็ตามผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจาก ๓,๑๔๒ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๕

๔) ภาคใต้เป็นแหล่งประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญ ภาคใต้มีท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนองและภูเก็ต โดยในปี ๒๕๕๙ มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ๑๑๓,๐๔๒ ตัน มูลค่า ๔,๓๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๒๘.๒ ของมูลค่าสัตว์น้ำของประเทศ โดยปริมาณสัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต สงขลา ระนอง และชุมพร ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของภาคใต้ ในปี ๒๕๕๙ ส่วนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้ง มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๙๑๘,๘๓๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๗๕๕,๓๐๙ ตัน มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา ตรัง และนครศรีธรรมราช

๕) พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี ๒๕๕๘ ภาคใต้มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๐ ล้านไร่ ขนาดฟาร์ม ๒๒.๑๙ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒๕.๒๘ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดภูเก็ตที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ๕๓.๗๔ ไร่ต่อครัวเรือน รองลงมาจังหวัดกระบี่ ๔๒.๔๐ ไร่ต่อครัวเรือน และจังหวัดพัทลุงที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาค ๑๔.๗๔ ไร่ต่อครัวเรือน

๖) พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๘ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑ โดยพื้นที่ชลประทานภาคใต้ ๒.๕๒ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๘.๐ ของพื้นที่ชลประทานประเทศ จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุดร้อยละ ๔๖.๐ รองลงมาจังหวัดสงขลาร้อยละ ๒๕.๖

๓.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๑) อุตสาหกรรมของภาคใต้อยู่ในภาวะชะลอตัว โดยในปี ๒๕๕๘ การผลิตภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๗๔,๘๘๐ ล้านบาท ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีมูลค่า ๑๗๖,๗๑๓ ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม ๑๑๙,๔๔๘ ล้านบาท และสาขาเหมืองแร่ฯ ๕๕,๔๓๒ ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมของภาคใต้มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) ขยายตัวร้อยละ ๐.๗

๒) การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๒๗๑,๘๕๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๓.๘ ของมูลค่าการลงทุนประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ร้อยละ ๒๒.๔ โดยจังหวัดสงขลามีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมมากที่สุด จากสาขาขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมมีสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๘ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี

๓) การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม มีนิคมอุตสาหกรรม ๑ แห่ง ที่จังหวัดสงขลา คือ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (ฉลุง) พื้นที่รวม ๒,๓๘๑ ไร่ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้ดำเนินการพัฒนาและบริหารจัดการและพัฒนาเป็นพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแล้ว ๑,๑๖๒ ไร่ ผู้ประกอบการ ๒๕ ราย ประกอบกิจกรรม อุตสาหกรรมการผลิตยาง พลาสติกและหนังเทียม อุตสาหกรรมปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ และอุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะ และ กนอ. ได้พัฒนาพื้นที่อีกประมาณ ๑,๒๑๘ ไร่ เป็นโครงการเมืองยาง (Rubber City) คาดว่าแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการในปี ๒๕๖๐

๓.๒.๓ การค้าชายแดน

๑) ภาคใต้มีชายแดนติดกับประเทศเมียนมาและมาเลเซีย จังหวัดที่เป็นแหล่งการค้าชายแดนสำคัญของภาค คือ จังหวัดสงขลา สตูล และระนอง ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีมูลค่าการค้าชายแดน ๕๑๓,๓๙๔.๑ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๒.๙ และคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของมูลค่าการค้าชายแดนประเทศ มูลค่านำเข้า ๒๓๔,๘๑๓.๙ ล้านบาท และส่งออก ๒๖๙,๕๘๐.๒ ล้านบาท

๒) โครงสร้างของมูลค่าการค้าชายแดน ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีมูลค่าการค้าชายแดนกับมาเลเซีย ๔๙๓,๘๖๗.๖๖ ล้านบาท หรือ ร้อยละ ๔๑.๑ ของมูลค่าการค้าชายแดนประเทศ โดยผ่านด่านศุลกากรสะเดาร้อยละ ๖๗.๔ และด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ร้อยละ ๓๒.๒ ของมูลค่าการค้าชายแดนภาค สินค้าส่งออก ๕ อันดับแรก ได้แก่ ยางพารา เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้า ๕ อันดับแรก ได้แก่ ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ สื่อบันทึกข้อมูล เทปแม่เหล็ก จานแม่เหล็กคอมพิวเตอร์และเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรม

๓.๒.๔ การท่องเที่ยว

๑) ทรัพยากรการท่องเที่ยว ภาคใต้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง เช่น ภูเก็ต สมุย การท่องเที่ยวทางบกตอนใน เช่น เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เทือกเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช เทือกเขาบรรทัด จังหวัดพัทลุง การท่องเที่ยวสปาเชิงสุขภาพจังหวัดระนอง กระบี่ และพัทลุง การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จังหวัดนครศรีธรรมราช และภาคใต้ยังมีศิลปะวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ เช่น หนังตะลุง มโนราห์ และอาหารที่มีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ผสมผสานระหว่างไทย จีน และมุสลิม นอกจากนี้ภาคใต้ยังมีสังคมแบบพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาและสตูล

๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้อยู่ในระดับสูง โดยปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๖๑๖,๖๘๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๔๕,๓๘๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งประเทศ จังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต ๓๒๑,๗๑๑ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานี สำหรับการขยายตัวเฉลี่ยของรายได้จากการท่องเที่ยวในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ร้อยละ ๑๕.๗ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๓

๓) รายจ่ายของนักท่องเที่ยวและระยะเวลาพำนักส่วนใหญ่จะกระจุกตัวในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ในปี ๒๕๕๘ จังหวัดที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันมากสุด คือ จังหวัดภูเก็ต ๖,๑๔๓ บาท รองลงมา คือ จังหวัดพังงา ๔,๔๗๘ บาท จังหวัดกระบี่ ๔,๓๘๑ และจังหวัดที่นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักมากสุด คือ จังหวัดพังงา ๕.๒๔ วัน รองลงมาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๔.๔๗ วัน และจังหวัดกระบี่ ๔.๔๖ วัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ขณะที่แหล่งท่องเที่ยวบนบกยังไม่เป็นที่รู้จัก และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันและวันพำนักน้อย โดยจังหวัดพัทลุงนักท่องเที่ยวมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ๑,๒๗๒ บาท ระยะพำนัก ๒.๐ วัน น้อยที่สุดของภาค

๔) การท่องเที่ยวของภาคใต้มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีกระจุกอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหลักของแต่ละพื้นที่ โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในจังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต เกาะสมุย และเกาะพงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๔๖.๐ ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๒.๒ จากปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๓ ของนักท่องเที่ยวทั้งประเทศ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซีย จีน และเยอรมัน จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ตมีนักท่องเที่ยว ๑๓.๓ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐ ของนักท่องเที่ยวรวมของภาค รองลงมาคือ จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และพังงา สำหรับการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ร้อยละ ๑๒.๑ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๘.๘

๓.๓ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

๓.๓.๑ รายได้เฉลี่ยครัวเรือนภาคใต้สูงกว่าประเทศ โดยปี ๒๕๕๘ ภาคใต้มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ๒๗,๖๓๑ บาทต่อเดือน สูงกว่าประเทศซึ่งมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนที่ ๒๖,๙๑๕ บาทต่อเดือน และลดลงจาก ๒๙,๓๘๕ บาทต่อเดือน ในปี ๒๕๕๔ จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนสูงสุดของภาค คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓๖,๔๖๖ บาทต่อเดือน รองลงมา คือ จังหวัดภูเก็ต ๓๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน ส่วนจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่ำสุด คือ จังหวัดพัทลุง ๒๑,๔๗๘ บาทต่อเดือน

๓.๓.๒ หนี้สินครัวเรือนภาคใต้สูงกว่าประเทศ โดยปี ๒๕๕๘ ภาคใต้มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน ๑๘๑,๖๙๔ บาท สูงกว่าประเทศซึ่งมีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน ๑๕๖,๗๗๐ บาทต่อเดือน และเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๑,๖๐๖ บาท ในปี ๒๕๕๔ จังหวัดที่มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนสูงสุด คือ จังหวัดกระบี่ ๓๗๓,๓๒๕ บาท รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๑๙,๐๖๕ บาท ส่วนจังหวัดที่มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่ำสุด คือ จังหวัดระนอง ๑๐๖,๙๙๔ บาท

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

๔.๑.๑ จำนวนประชากรรวมของภาคใต้เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีประชากร ๗.๓๓ ล้านคน อัตราการเพิ่มของประชากรปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ เฉลี่ยร้อยละ ๐.๗ ในขณะที่ประเทศมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๐.๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรมากสุด ๑.๕๕ ล้านคน รองลงมาเป็นจังหวัดสงขลา ๑.๔๒ โดยจังหวัดระนองมีประชากรน้อยสุด ๐.๑๙ ล้านคน

๔.๑.๒ สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๓ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๗.๕ ในปี ๒๕๕๙ ส่งผลให้ประชากรแรงงานต้องรับภาระในการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๙

ประชากรแรงงาน ๓.๕๘ คน ดูแลผู้สูงอายุ ๑ คน ในขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๒๑.๒ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๙.๙ ในปี ๒๕๕๙ เช่นเดียวกับประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๖๖.๖ เหลือร้อยละ ๖๒.๖ ในปี ๒๕๕๙

๔.๑.๓ ประชากรเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น จาก ๒.๑๓ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๒๕ ล้านคน ในปี ๒๕๕๙ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๐ (สูงกว่าระดับประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๑) โดยจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการขยายตัวของประชากรเมืองเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ร้อยละ ๔๓.๐ รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ ร้อยละ ๒.๑ จะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรเมืองในอัตราสูงส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของภาค

๔.๒ แรงงาน

๔.๒.๑ ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า โดยในปี ๒๕๕๙ มีกำลังแรงงาน ๕.๙๗ ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ ๔๑.๙ ของกำลังแรงงานของภาค แรงงานที่มีความรู้ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามีจำนวน ๒.๘๗ ล้านคน ขณะที่แรงงานที่มีการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูงและอาชีวศึกษามีน้อยมากมีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๖ ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งอาจจะส่งผลให้ขาดแรงงานที่มีทักษะด้านวิชาชีพในอนาคต

๔.๒.๒ แรงงานต่างด้าว ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีแรงงานต่างด้าวที่เป็นสัญชาติ เมียนมา ลาว และกัมพูชา (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๙) จำนวน ๒๕๗,๙๒๔ คน หรือ ร้อยละ ๒๑.๓ ของแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ร้อยละ ๑.๑ ส่วนใหญ่แรงงาน ๓ สัญชาติจะทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการก่อสร้าง เกษตรและปศุสัตว์ และผู้รับใช้ในบ้าน

ตารางที่ ๒ ข้อมูลด้านประชากรและสังคมภาคใต้

รายการ	ปี					
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
จำนวนประชากร (ล้านคน)	๗.๐๗	๗.๑๓	๗.๑๘	๗.๒๔	๗.๓๐	๗.๓๓
โครงสร้างประชากร (%)						
กลุ่ม ๐-๑๔ ปี	๒๑.๕	๒๑.๒	๒๐.๙	๒๐.๗	๒๐.๔	๑๙.๙
กลุ่ม ๑๕-๕๙ ปี	๖๖.๗	๖๖.๖	๖๖.๑	๖๖.๐	๖๕.๙	๖๒.๖
กลุ่ม ๖๐+	๑๑.๙	๑๒.๓	๑๓.๐	๑๓.๓	๑๓.๗	๑๗.๕
จำนวนประชากรเมือง (ล้านคน)	๒.๑๐	๒.๑๓	๑.๙๔	๒.๑๗	๒.๒๐	๒.๒๕
คะแนน O-NET ๕ วิชาหลัก	๓๖.๔	๓๘.๙	๓๕.๗	๓๕.๙	๓๘.๔	๓๘.๗
แรงงานต่างด้าว (คน)	๑๑๐,๖๔๗	๒๕๕,๐๘๗	๔๓๔,๘๓๒	๓๑๓,๕๐๑	๒๙๒,๑๑๕	๒๕๗,๙๒๔

๔.๓ การศึกษา

๔.๓.๑ สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยมีระดับอุดมศึกษา ๑๒ แห่ง ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยของรัฐ ๘ แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน ๔ แห่ง วิทยาลัยของรัฐ ๖๗ แห่ง วิทยาลัยเอกชน ๕๑ แห่ง วิทยาลัยชุมชน ๔ แห่ง เป็นสถาบันวิจัย ๑ แห่ง

๔.๓.๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรใกล้เคียงค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๕๙ ประชากรมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ๙.๒ ในขณะที่ระดับประเทศที่มีปีการศึกษาเฉลี่ย ๙.๔ โดยจังหวัด

ที่มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุดสามจังหวัดแรก ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต สงขลา นครศรีธรรมราช และพัทลุง มีปีการศึกษาเฉลี่ย ๑๐.๖ ๙.๘ ๙.๕ และ ๙.๕ ปี ตามลำดับ

๔.๓.๓ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยผลการสอบ O-NET ชั้น ม.๓ (๕ วิชาหลัก) ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ย ๓๘.๗ คะแนนสูงกว่าระดับประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ย ๓๗.๗ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ๕๐ คะแนนในทุกวิชา โดยวิชาสังคม ศาสนา และวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ๔๙.๗ คะแนน รองลงมา คือ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย ๔๗.๕ คะแนน และวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนต่ำสุด ๓๑.๔ คะแนน

๔.๔ สาธารณสุข

๔.๔.๑ สถานบริการสาธารณสุข ภาคใต้มีโรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) ๕ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ๗ แห่ง โรงพยาบาลรับส่งต่อขนาดกลาง ๑๔ แห่ง และโรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ๙๓ แห่ง

๔.๔.๒ ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขมากขึ้น แต่ยังคงกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ โดยมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๒,๓๐๒ คนในปี ๒๕๕๘ สูงกว่าระดับประเทศที่มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๒,๐๓๕ คน จังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรน้อยที่สุด คิดเป็น ๑,๒๐๕ คน รองลงมา คือ จังหวัดสงขลาและสุราษฎร์ธานี คิดเป็น ๑,๕๐๓ คน และ ๒,๑๕๒ คน ตามลำดับ ในขณะที่บางจังหวัดยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรสูง เช่น จังหวัดสตูล พัทลุง และกระบี่ คิดเป็น ๓,๗๓๙ คน ๓,๗๒๔ คน และ ๓,๓๒๔ คน

๔.๔.๓ ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อที่ป้องกันได้เพิ่มขึ้น โดยอัตราการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคหลัก ได้แก่ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง เพิ่มขึ้นจาก ๔,๐๒๑ คนต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๕,๓๖๙ คนต่อประชากรแสนคนในปี ๒๕๕๘ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคหลัก ๘๘๙ คนต่อประชากรแสนคน จังหวัดตรังมีอัตราการเจ็บป่วยมากสุด คิดเป็น ๖,๗๒๔ คนต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ จังหวัดสงขลาและจังหวัดพังงา คิดเป็น ๖,๔๕๙ และ ๕,๘๒๙ คนต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากโรคที่เจ็บป่วย พบว่า เจ็บป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงมากที่สุด คิดเป็น ๑,๘๑๔ คนต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคหลอดเลือดสมอง คิดเป็น ๑,๓๔๕ ๑,๐๓๗ ๗๑๙ และ ๔๕๕ คนต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

๔.๕ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สัดส่วนคดีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง และคดียาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคใต้มีจำนวนคดีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง โดยลดลงจาก ๑๕๐.๐ คดี ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๑๑๔.๕ คดีต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๙ จังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนคดีสูงสุด ๑๙๐.๐ คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่และสงขลามีสัดส่วนคดีต่อประชากรแสนคนเท่ากับ ๑๔๙.๘ และ ๑๓๒.๖ คดี ขณะที่สัดส่วนคดียาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๖๖๘.๑ คดี ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๗๔๐.๑ คดีต่อประชากรแสนคนในปี ๒๕๕๙ จังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนคดียาเสพติดสูงสุดเท่ากับ ๑,๕๔๕.๐ คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๑,๐๖๔.๗ คดีต่อประชากรแสนคน

นอกจากนี้ พื้นที่บางส่วนของภาคใต้ โดยเฉพาะในพื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย) ยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความ

ไม่สงบ อย่างไรก็ตาม ภาครัฐได้ดำเนินนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การเกิดเหตุการณ์ในพื้นที่แนวโน้มมีแนวโน้มลดลง

๔.๖ สัดส่วนคนจน

สัดส่วนคนจนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย สัดส่วนคนจนภาคใต้ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗.๔ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๗.๖ ในปี ๒๕๕๙ จังหวัดระนองมีสัดส่วนคนจนสูงสุดร้อยละ ๑๖.๖ รองลงมา คือจังหวัดตรัง และพัทลุง มีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๑๕.๙ และ ๑๔.๐ ตามลำดับ และจังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนคนจนต่ำสุด ร้อยละ ๐.๕

๕. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑.๑ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ป่าไม้จำนวน ๙.๓๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ ของพื้นที่ภาค และคิดเป็นร้อยละ ๙.๒ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ต่ำกว่าเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ค่อนข้างมาก ที่กำหนดให้สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๐.๐๒ หรือเพิ่มขึ้นจำนวน ๑,๙๗๑ ไร่ อย่างไรก็ตาม หากเทียบกับปี ๒๕๕๑ พื้นที่ป่าไม้ลดลงถึงร้อยละ ๖.๒ หรือลดลง ๖๑๕,๒๔๐ ไร่ การลดลงของพื้นที่ป่าไม้มีสาเหตุหลักมาจากการบุกรุกพื้นที่เพื่อปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันเนื่องจากในช่วงปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ ราคายางพาราและปาล์มน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นมาก ทำให้เกษตรกร รวมทั้งนายทุนบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อปลูกพืช อย่างไรก็ตามหากเปรียบเทียบตั้งแต่ปี ๒๕๕๖–๒๕๕๙ พบว่า พื้นที่ป่าไม้ของภาคใต้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๐.๐๒ ต่อปี ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากราคาพืชเศรษฐกิจหลักตกต่ำในช่วงเวลาดังกล่าวทำให้การบุกรุกน้อยลง ประกอบกับมีโครงการปลูกป่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง และหากพิจารณาสัดส่วนพื้นที่ป่าของจังหวัด พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เทียบกับพื้นที่ป่าไม้ของภาคใต้สูงสุดร้อยละ ๒๕.๐ รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราชร้อยละ ๑๑.๘ จังหวัดระนองและจังหวัดพังงามีสัดส่วนเท่ากันที่ร้อยละ ๑๑.๕ ทั้งนี้หากพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้เทียบกับปี ๒๕๕๘ พบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นมากที่สุดจำนวน ๔,๕๕๑ ไร่ ขณะที่จังหวัดสงขลามีพื้นที่ป่าไม้ลดลงมากที่สุดจำนวน ๖,๐๘๙ ไร่

๕.๑.๒ ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น ปริมาณน้ำท่าของภาคใต้มาจากลุ่มน้ำหลัก ๔ แห่ง คือ ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ลุ่มน้ำตาปี ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีค่ารายปีเฉลี่ย ๖๑,๘๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตร จากสถิติปริมาณการเก็บกักน้ำได้ของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ของภาคใต้จำนวน ๑ อ่าง คือ อ่างเก็บน้ำรัชชประภา ซึ่งในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๔.๑ โดยในปี ๒๕๕๙ กักเก็บน้ำได้ปริมาณ ๔,๗๗๐ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๒.๑ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๖ จากปี ๒๕๕๘ หรือเก็บได้เพียงร้อยละ ๗.๗ ของปริมาณน้ำท่ารายปี ถึงแม้ว่าความสามารถในการกักเก็บจะค่อนข้างต่ำแต่ไม่ส่งผลต่อการอุปโภคบริโภคและการทำการเกษตรของประชาชนมากนัก เนื่องจากมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สามารถกักเก็บน้ำได้อยู่เป็นจำนวนมากรวมทั้งมีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมาก

๕.๑.๓ คุณภาพแหล่งน้ำลดลง โดยส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จากการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของภาคใต้ จำนวน ๙ แห่ง ในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ จำนวนแหล่งน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้นในขณะที่แหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมลดลง อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๕๙ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๘ พบว่าคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำสำคัญส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยมีแม่น้ำที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีลดลง ๓ แห่ง และ

มีแม่น้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ๑ แห่ง โดยเฉพาะแม่น้ำชุมพร แม่น้ำปากพนัง แม่น้ำตาปีตอนบน มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้จากที่เคยอยู่ในเกณฑ์ดี และทะเลน้อยจากที่เคยอยู่ในเกณฑ์พอใช้เปลี่ยนมาเป็นเสื่อมโทรม

๕.๑.๔ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งดีขึ้น จากการตรวจประเมินคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งภาคใต้โดยดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index) ของกรมควบคุมมลพิษ ในปี ๒๕๕๙ พบว่าคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา) อยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน ๒๓ แห่ง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน ๙ แห่ง ขณะที่คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอันดามัน (ระนอง ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง สตูล) คุณภาพน้ำส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นเช่นกัน มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน ๕๐ แห่ง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่อยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน ๑๕ แห่ง

๕.๑.๕ ปริมาณขยะและขยะตกค้างมีแนวโน้มลดลง ในช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ ปริมาณขยะของภาคใต้มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๘ โดยในปี ๒๕๕๙ ขยะในภาคมีจำนวน ๒.๗๕ ล้านตัน/ปี คิดเป็น ๗,๕๓๓ ตัน/วัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒ ของปริมาณขยะทั้งประเทศ และเมื่อพิจารณาอัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะพบว่ามีแนวโน้มลดลง โดยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๔.๑ ขณะที่ปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๓ อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๕๙ ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ ๑.๐ สำหรับจังหวัดที่มีปริมาณขยะมากที่สุดของภาคเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ที่มีประชากรอาศัยอยู่มากและเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค คือ จังหวัดสงขลา คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖ รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗ และ ๑๓.๔ ตามลำดับ หรือคิดเป็นปริมาณขยะที่เกิดขึ้นต่อวัน ๑,๖๒๕ ตัน ๑,๐๓๔ ตัน และ ๑,๐๐๙ ตัน ขณะที่มีเพียง ๓ จังหวัดที่มีขยะเพิ่มขึ้น คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดชุมพรตามลำดับ นอกจากนี้ปริมาณขยะตกค้างยังคงลดลงแม้ว่าจะลดลงในอัตราที่ชะลอลงโดยในช่วงปี๒๕๕๗-๒๕๕๙ ขยะตกค้างลดลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ ๕๙.๐ ร้อยละ ๒.๓ และร้อยละ ๕.๖ ตามลำดับส่วนหนึ่งมาจากการที่รัฐบาลกำหนดให้ปัญหาขยะเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งทำให้หน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตระหนักและให้ความสำคัญในการร่วมกันแก้ไขปัญหาขยะมากขึ้น อย่างไรก็ตามสัดส่วนขยะที่กำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการในภาคยังคงมีน้อยโดยในปี ๒๕๕๙ คิดเป็นร้อยละ ๘.๖ ของขยะที่ถูกกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการทั้งประเทศ รวมทั้งปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์มีเพียงร้อยละ ๑๖.๙ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดของภาค โดยจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดสงขลา มีปริมาณขยะที่นำไปใช้ประโยชน์มากที่สุดเมื่อเทียบกับปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ทั้งหมดของภาคคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒ และ ๒๙.๑ ตามลำดับ

๕.๒ สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

๕.๒.๑ ไฟไหม้ป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปี ๒๕๕๘ มีพื้นที่ป่าที่ถูกไฟไหม้จำนวน ๑๔,๑๘๘ ไร่ ประมาณร้อยละ ๙๔.๐ อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าพรุ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากภัยแล้งและฝนทิ้งช่วง รวมทั้งชาวบ้านบุกรุกพื้นที่โดยการแผ้วถางและเผาป่าเพื่อใช้ทำการเกษตร

๕.๒.๒ สถานการณ์อุทกภัยมีแนวโน้มลดลง จำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยลดลงค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ ที่มีผลกระทบจำนวน ๒๗๙,๕๖๙ ครัวเรือน ขณะที่ปี ๒๕๕๗ ได้รับผลกระทบเพียง ๑๕๕,๘๖๔ ครัวเรือน โดยสถานการณ์น้ำท่วมที่เกิดในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ เป็นสถานการณ์น้ำท่วมตามฤดูกาลซึ่งไม่ส่งผลให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงมากนัก

๕.๒.๓ สถานการณ์ภัยแล้งลดลง ในปี ๒๕๕๘ ภาคใต้ประสบปัญหาภัยแล้งจำนวน ๙๗๖ หมู่บ้าน ๑๔๕,๙๑๘ ครัวเรือน จังหวัดที่ประสบภัยแล้ง ได้แก่ นครศรีธรรมราช พังงา กระบี่ ตรัง และสตูล พื้นที่

ความเสียหายลดลงจากปี ๒๕๕๗ ที่ประสบปัญหาภัยแล้งค่อนข้างรุนแรง โดยมีพื้นที่ได้รับผลกระทบจำนวน ๒,๓๖๙ หมู่บ้าน ๑๗๕,๔๖๓ ครัวเรือน โดยมีจังหวัดที่ประสบภัยแล้ง ได้แก่ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ ตรัง สงขลา และสตูล

๕.๒.๔ การกัดเซาะชายฝั่งทะเลยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ในปี ๒๕๕๗ ชายฝั่งทะเลภาคใต้ถูกกัดเซาะรวม ๓๖๒.๗๑ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ ของชายฝั่งทะเลที่ถูกกัดเซาะทั้งประเทศ ในจำนวนนี้เป็นการกัดเซาะในจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาเป็นจังหวัดพังงาและสงขลา ทั้งนี้ การเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งส่วนหนึ่งมาจากการขยายตัวของกิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งทะเล ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ เช่น การปลูกสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และการขยายตัวของชุมชนรุกล้ำชายฝั่ง การบุกรุกทำลายป่าชายเลนที่เป็นแนวกำบังคลื่นลมตามธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งภาวะความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางของกระแสน้ำในทะเล และการเกิดคลื่นลมที่รุนแรงมากขึ้น

ตารางที่ ๓ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติของภาคใต้

รายการ	ปี				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ล้านตัน/ปี)	-	๒.๖๑	๒.๗๑	๒.๗๒	๒.๗๕
ปริมาณขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกวิธี (ล้านตัน/ปี)	-	๐.๓๓	๐.๕๙	๐.๖๐	๐.๘๔
จำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ (ไร่)	๑๒,๗๔๗	๓,๐๔๔	๘,๓๙๗	๑,๗๖๘	๑๔,๑๘๘
ผู้ที่รับผลกระทบจากอุทกภัย (จำนวนหมู่บ้าน)	๓,๖๘๒	๔๖๘	๓,๑๘๒	-	-
จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	๒๗๙,๕๖๙	๓๓,๑๖๒	๑๕๕,๘๖๔	-	-
ผู้ที่รับผลกระทบจากภัยแล้ง (จำนวนหมู่บ้าน)	๑๐๓	๙๒๗	๒,๓๖๙	๙๗๖	-
จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	๗๒๘	๑๑๐,๐๖๗	๑๗๕,๔๖๓	๑๔๕,๙๑๘	-

๖. สภาวะแวดล้อม

๖.๑ จุดแข็ง

๖.๑.๑ มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามหลายแห่งทั้งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ อาทิ ภูเก็ต พีพี สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ รวมทั้งชายหาดและหมู่เกาะ จังหวัดชุมพร สามารถเชื่อมโยงกับเขต The Royal Coast ของภาคกลาง

๖.๑.๒ แหล่งท่องเที่ยวทางบกตอนในมีศักยภาพและหลากหลายกระจายอยู่ทั่วภาค ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม (เช่น อุทยานแห่งชาติเขาหลวง เขื่อนรัชประภา น้ำแร่และน้ำพุร้อนเค็ม เป็นต้น) รวมทั้งแหล่องท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และอารยธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารและพระบรมธาตุไชยา) สามารถพัฒนาการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว โดยการจัดกลุ่มการท่องเที่ยว อาทิ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งการท่องเที่ยวชุมชน

๖.๑.๓ เป็นแหล่งเพาะปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลเมืองร้อน เช่น เงาะ มะพร้าว ทุเรียน มังคุด และกล้วยหอมทอง เป็นต้น รวมทั้งมีพื้นที่ราบลุ่มน้ำปากพนังและทะเลสาบสงขลาเป็นแห่งปลูกข้าวของภาค มีความพร้อมที่จะพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานการส่งออก

๖.๑.๔ มีแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกที่สำคัญ อาทิ ยางแปรรูปขั้นต้น ไม้ยางพารา และอาหารทะเลแช่แข็ง และเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (Rubber City) รวมทั้งอำเภอสะเดา ยังเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๖.๑.๕ แหล่งการเพาะเลี้ยงกุ้ง สัตว์น้ำชายฝั่ง และโคเนื้อของภาคที่มีศักยภาพ เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลและโคเนื้อคุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานสากลที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

๖.๑.๖ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่งที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะป่าชายเลนทั้งฝั่งอันดามันและอ่าวไทยซึ่งมีคุณค่าต่อระบบนิเวศวิทยา เป็นแหล่งห่วงโซ่อาหารของสัตว์น้ำ เป็นแนวป้องกันชายฝั่งและซับน้ำเสีย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นฐานการสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งในสาขาการผลิตด้านเกษตร ประมง และบริการการท่องเที่ยว

๖.๑.๗ เป็นประตูการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียผ่านด่านชายแดนทั้ง ๙ แห่ง ซึ่งมีมูลค่าการค้าสูงที่สุดของประเทศ โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงกับภาคกลางและภาคตะวันออก รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจภาคเหนือต่อเนื่องไปยังภาคใต้ของมาเลเซียและสิงคโปร์ รวมทั้งเชื่อมโยงด่านชายแดนเมียนมาร์ในจังหวัดระนองที่สามารถเชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย และกลุ่มประเทศ BIMSTEC

๖.๑.๘ มีสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในพื้นที่ อาทิ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นศูนย์กลางวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น นวัตกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมัน รวมทั้งมีสถาบันการพัฒนาอาชีพ เช่น แพทย์ทางเลือก เป็นต้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นแหล่งองค์ความรู้งานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สำคัญในพื้นที่ โดยเฉพาะนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมและด้านการเกษตร

๖.๒ จุดอ่อน

๖.๒.๑ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่งของภาคยังมีปัญหาคุณภาพบริการ ทั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว ระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งปัญหาความไม่สะดวกรวดเร็วในการเดินทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะและชาดหาดหลักของภาคมีปัญหาการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ซึ่งเกินขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ส่งผลให้ระบบบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่เพียงพอต่อการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

๖.๒.๒ การปลูกพืชเชิงเดี่ยว และเป็นการผลิตแบบดั่งเดิม รวมทั้งการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มยังมีน้อย ทำให้มีความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาโดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมัน เนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต การทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ การใช้เทคโนโลยีและนวตกรรมในการเพาะปลูกและการแปรรูป การพัฒนาการตลาด ตลอดจนการบริหารจัดการตลาดสมัยใหม่ รวมทั้งขาดการรวมกลุ่มการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตและวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

๖.๒.๓ ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรและประมง รวมทั้งภาคการท่องเที่ยว ต้องพึ่งพาแรงงานจากต่างด้าว นอกจากนี้ แรงงานบางส่วนยังขาดทักษะฝีมือที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนวิสาหกิจชุมชนยังขาดความรู้การจัดการตลาดสมัยใหม่

๖.๒.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย รวมทั้งปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ภาคการเกษตรที่ใช้ปุ๋มเคมีและสารเคมีในการเพาะปลูก การขยายตัวของเมืองและการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัญหาปริมาณขยะและน้ำเสียจากแหล่งชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวตามเกาะต่างๆ นอกจากนี้ การบุกรุกป่าต้นน้ำ การก่อสร้างบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างรุกล้ำลำน้ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการน้ำ รวมถึงคุณภาพน้ำ การใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่เหมาะสม ทำให้บุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นสาเหตุที่เร่งให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรงเพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรประมงเสื่อมโทรม

๖.๒.๕ โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคการผลิตของภาค โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเป็นฐานเดิมอยู่แล้ว เมื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะทำให้ประชากรวัยแรงงานลดลง ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานนอกพื้นที่เพิ่มขึ้น

๖.๒.๖ ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ โดยสถานพยาบาลขนาดใหญ่และแพทย์ยังกระจุกตัวอยู่ในเมืองสำคัญ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึง

๖.๒.๗ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตมีความเสื่อมโทรม จากการถูกบุกรุกและใช้ประโยชน์เพื่อขยายพื้นที่ทางการเกษตรและเพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะที่เกิดจากชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม

๖.๓ โอกาส

๖.๓.๑ กระแสความนิยมในการดูแลรักษาสุขภาพ จะเป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจบริการด้านสุขภาพและด้านการท่องเที่ยวในภาคใต้ เช่น การท่องเที่ยวแบบลองสเตย์ การท่องเที่ยวที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Homestay) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา การบริการดูแลผู้สูงอายุ การบริการสุขภาพ รวมทั้งธุรกิจอาหารเสริมและผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย

๖.๓.๒ การพัฒนาเมืองภูเก็ตเป็นเมืองอัจฉริยะต้นแบบ (Smart City) ที่มีการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยว การพัฒนาคลัสเตอร์ท่องเที่ยวอันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล) ที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก บนฐานวัฒนธรรมอันดามัน พัฒนาให้จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงและกระจายนักท่องเที่ยว

๖.๓.๓ นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของรัฐบาลที่จะยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานระดับโลกเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหาร โดยใช้วิทยาการอาหาร สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอาหารที่ใช้วัตถุดิบและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยสร้างความร่วมในรูปแบบประชารัฐ

๖.๓.๔ นโยบายการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะการพัฒนารถไฟทางคู่และการพัฒนาระบบรางเชื่อมต่อไปยังชายแดนไทย - มาเลเซีย การพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จะส่งผลให้มีการเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งสินค้าและการเดินทางระหว่างฝั่งทะเลอันดามัน - อ่าวไทย รวมทั้งเชื่อมโยงในภูมิภาคและต่างประเทศมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

๖.๓.๕ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT GT) โดยเฉพาะการพัฒนาเชื่อมโยงแนวพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจ (แนวพื้นที่เศรษฐกิจคาบสมุทรมะละกา แนวพื้นที่เศรษฐกิจ ดูไม-มะละกา และแนวพื้นที่เศรษฐกิจ บันดาอาเจะห์-เมดาน-ดูไม-ปาเล็มบัง และแนวพื้นที่เศรษฐกิจ ระนอง-ภูเก็ต-อาเจะห์) จะทำให้มีการเชื่อมโยงทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการขยายตลาดและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคใต้รวดเร็วขึ้น

๖.๓.๖ ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นมากขึ้น ประเทศไทยได้ร่วมลงมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals : SDGs) ในการประชุมผู้นำประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ประกอบกับการประกาศเจตนารมณ์และกำหนดเป้าหมายของประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ต่ำกว่าระดับการปล่อยตามปกติ ร้อยละ ๗ - ๒๐ ในปี ๒๕๖๓ และความตกลงปารีส (The Paris Agreement) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ด้วยนั้น จะส่งผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศที่ต้องคำนึงถึงการพัฒนาที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องเร่งปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยวให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรและผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาการผลิตตามเงื่อนไข เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่ค้าอื่นได้

๖.๓.๗ การเปิดเสรีทางการค้าระดับทวิภาคีและพหุภาคีเปิดโอกาสให้ภาคการผลิตและภาคบริการขยายสู่ตลาดโลกเพิ่มขึ้น

๑) การผลิตยางพารา ผลไม้ และอาหารทะเล จะได้รับโอกาสจากการที่ประเทศจีนและอินเดียเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของโลก ในการพัฒนาความร่วมมือและขยายตลาดการส่งออกสินค้ายางพารา ซึ่งในปัจจุบันประเทศจีนเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ที่สุดของโลกจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการขยายตลาดการส่งออกผลไม้ที่สำคัญของภาค ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล และตลาดการท่องเที่ยว

๒) การท่องเที่ยวและบริการจะมีโอกาสขยายตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นและมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ จากประเทศจีนและอินเดีย รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียน ที่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกมากขึ้น ซึ่งในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง

๖.๓.๘ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) ภาคการผลิตที่สำคัญของภาคมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการสื่อสารจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าและบริการการท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้ประกอบการทุกระดับจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริการให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

๒) การสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การพัฒนาระบบอินเตอร์เน็ตประชารัฐทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้กับเครื่องอำนวยความสะดวกภายในครัวเรือน ตลอดจนการประยุกต์ใช้ในด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เปิดโอกาสการเรียนรู้ได้มากขึ้น

๖.๔ ภัยคุกคาม

๖.๔.๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติที่มีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อทั้งภาคการผลิต และปัญหาคลื่นลมแรงที่ส่งผลต่อการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งการดำเนินงานแก้ไขปัญหาที่ผ่านมายังขาดการบูรณาการเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

๖.๔.๒ มาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (Forest Stewardship Council - FSC) เป็นมาตรฐานในการจัดการป่าไม้เพื่อการค้าระหว่างประเทศ กำหนดโดยองค์การพิทักษ์ป่าไม้ซึ่งทำหน้าที่ให้การรับรองทางป่าไม้ (Forest Certification) การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ไม้จากป่าธรรมชาติและป่าปลูก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและแปรรูปไม้ผลิตภัณฑ์จากไม้ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมไม้ยางพาราในพื้นที่ภาคใต้

๖.๔.๓ การเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี ภายใต้กรอบความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีแรงงานถูกกฎหมายและแรงงานลักลอบเข้าเมืองจากเมียนมา ลาว และกัมพูชา ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานในสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน เรือประมง และภาคบริการต่างๆ จำนวนมาก แม้ว่าจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้บางส่วน แต่มีแนวโน้มก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาด้านความมั่นคง ปัญหายาเสพติด และปัญหาด้านสาธารณสุข เป็นต้น

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๗.๑ นักท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะและชายหาดหลัก เกินขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) เช่น ภูเก็ต กระบี่ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะพีพี และเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

๗.๒ แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักของตลาดการท่องเที่ยวระดับโลก และยังขาดการพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตอนในของภาค รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

๗.๓ พืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล) ผลิตแบบดั้งเดิม การแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย แต่มีงานศึกษาวิจัยที่สามารถนำมาขยายผลในเชิงพาณิชย์

๗.๔ จุดที่ตั้งของภาคมีความได้เปรียบ สามารถพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการค้าภายในและภายนอกภูมิภาค

๗.๕ ทรัพยากรประมงเสื่อมโทรม ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและอุทกภัยรุนแรงขึ้น

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตรได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม

นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนากับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๘.๒.๒ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๓ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๔ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

๘.๓ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๘.๓.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเพิ่มขึ้น

๘.๓.๒ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น

๘.๓.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น

๘.๓.๔ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๘.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๘.๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการ

ด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมืองเก่า จังหวัดสงขลา และตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผลักดัน Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่าย

การท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอพพลิเคชั่นต่างๆ)

๘.๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราหาดใหญ่–สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

๘.๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้าง

มูลค่าเพิ่ม รวมทั้ง ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำการเกษตรผสมผสาน

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง ยกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและSME ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และส่งเสริมการพัฒนา ตามแนวทางประชารัฐ

๕) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นฐานปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของภาค เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน อาทิ พื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำ ดิน แหล่งน้ำ ชายฝั่ง รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช

๘.๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร–สุราษฎร์ธานี–นครศรีธรรมราช–สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่านุ่น–พังงา–พุนพิน–ดอนสัก

สายระนอง–ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง–พังงา–กระบี่–ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค ให้เป็นเมืองน่าอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีน่าให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราหาดใหญ่–สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่–สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒–หาดใหญ่–ปาดังเบซาร์–บัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๙. แนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคใต้

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ภาคใต้ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ชั้นนำของโลก				
๑.๑ แผนงานด้านการ ยกระดับคุณภาพบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค	จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย เกาะพะงัน) จังหวัดสตูล (เกาะหลีเป๊ะ) จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร	- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและมีมาตรฐาน - พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านบริการท่องเที่ยว	- ยกระดับมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบการ อาทิ ไกด์ โรงแรม ร้านอาหาร ตัวแทนนำเที่ยว - สนับสนุนธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น - พัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	- ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของพื้นที่ - ส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End) - พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว
๑.๒ แผนงานพัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร	จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี	- ปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ - กำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน	- สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ - การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	- ประชาสัมพันธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (อาทิ food route, workshop ด้านอาหาร) - เทศกาลอาหาร

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
		- พัฒนาบุคลากรธุรกิจเรือสำราญ - ผลิตวัตถุดิบอาหารสนับสนุนการท่องเที่ยว	- รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (ร้านอาหาร อาหารเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น) - สนับสนุนการพัฒนาวิทยาการด้านอาหาร (Gastronomy)	
๑.๓ แผนงานพัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)	จังหวัดภูเก็ต	- พัฒนาระบบขนส่งมวลชนจังหวัดภูเก็ต - พัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ ภัยพิบัติ - การบูรณาการเชื่อมโยง CCTV - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงข่าย - สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน	- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะ และน้ำเสีย - พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	- ส่งเสริมธุรกิจ Start up ด้านdigital/software /technology - ประชาสัมพันธ์การเป็น Smart City เพื่อดึงดูดการลงทุนและการท่องเที่ยว
๑.๔ แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาค	จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง	- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีศักยภาพของภาค (ภูมิทัศน์)	- พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ	- สร้าง route เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและจัดส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว -

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
	จังหวัดพังงา จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง			
๑.๕ แผนงานพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวสำคัญของภาค ๑) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา ๒) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ๓) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Satun Geo Park) ๔) การท่องเที่ยวผจญภัย ๕) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง จังหวัดพังงา จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง	- พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอและมีมาตรฐาน - สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	- พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว - พัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว - พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม - พัฒนาผู้ให้บริการในท้องถิ่น อาทิ มัคคุเทศน์ในแหล่งท่องเที่ยว	- เชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง - ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ - ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
๑.๖ แผนงานส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่	๑๑ จังหวัดภาคใต้	- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เหมาะสมกับพื้นที่ - ส่งเสริมองค์ความรู้ให้ชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อความอย่างยั่งยืน	- ยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่มีมาตรฐาน (โฮมสเตย์ ไกด์ ทักษะการบริการและภาษา)	- สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (รูปลักษณ์ การหีบห่อและการตลาด)

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
			- สนับสนุนเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกันและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ (โปรแกรมการท่องเที่ยว)	- ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอพพลิเคชั่นต่างๆ)
๒. พัฒนาอุตสาหกรรม การแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ				
๒.๑ แผนงานพัฒนาเขตพื้นที่อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราหาดใหญ่–สะเดา ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	จังหวัดสงขลา	- ส่งเสริมให้มีการขยายผลงานวิจัยสู่ภาคอุตสาหกรรมปลายน้ำ - พัฒนาบุคลากรรองรับการพัฒนานวัตกรรมการแปรรูปยางพารา	- ส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราที่มีการออกแบบที่ทันสมัย - ส่งเสริมวิสาหกิจและสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารากลางน้ำที่มีคุณภาพและผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่หลากหลาย	- เชื่อมโยงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง - ส่งเสริมการตลาดระหว่างประเทศในสินค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง
๒.๒ แผนงานพัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแบบครบวงจร	จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี	- จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแบบครบวงจร	- ส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล	- เพิ่มความต้องการใช้น้ำมันปาล์มในอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
			- พัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง และคุณภาพของผลผลิตปาล์มน้ำมันในอาเซียน	- สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย)
๒.๓ แผนงานพัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมการผลิตภาคเกษตร	๑๑ จังหวัดภาคใต้	- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ชีวภาพ นวัตกรรม ในการผลิตภาคเกษตร - การให้ความรู้เกษตรกรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	- ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร	- ประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร				
๓.๑ แผนงานยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค (ข้าว ไม้ผล ปศุสัตว์)	จังหวัดพัทลุง จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี	- สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการผลิต - ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) - การให้ความรู้เกษตรกรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	- สนับสนุนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและยกระดับคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐาน - ให้ความรู้ด้านการบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และบรรจุภัณฑ์	- ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายสื่อสาธารณะ - เพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market) - สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและ SME
๓.๒ แผนงานยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำประมงทะเลที่ได้มาตรฐาน	จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง	- ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและได้มาตรฐาน - ควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมงทะเล	- ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย - พัฒนาระบบเก็บรักษาสินค้า (ห้องเย็น)	- พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับของสินค้าประมงที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
	จังหวัดสตูล จังหวัดพังงา	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูทรัพยากรทะเล		
๓.๓ แผนงานส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน	๑๑ จังหวัดภาคใต้	- ส่งเสริมการทำการเกษตรผสมผสาน (พืช ประมง ปศุสัตว์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์) - ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล พืชเศรษฐกิจอื่น) - สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร อาทิ สระน้ำ โรงปุ๋ย เป็นต้น - อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ และพัฒนาระบบการกระจายน้ำเพื่อการเกษตร	- การรับรองมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ - สนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อการแปรรูป	- ส่งเสริมช่องทางการตลาด
๓.๔ แผนงานส่งเสริมเกษตรกรให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ	๑๑ จังหวัดภาคใต้	- สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแปรรูปและอำนาจการต่อรองด้านการตลาด	- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ - ยกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน	- เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ - ส่งเสริมและพัฒนา Startup - ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางประชารัฐ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
		- สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งทุน	- ยกระดับศักยภาพเกษตรกรเป็น smart entrepreneur	- ขยายตลาดสินค้าทั้งในและต่างประเทศ
๓.๖ แผนงานด้านการพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจ และสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ		- พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำและระบบกระจายน้ำ รวมทั้งปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในการเกษตร รวมถึงการอุปโภคและบริโภค		
๓.๕ แผนงานวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยการผลิต	๑๑ จังหวัดภาคใต้	- สร้างความร่วมมือของชุมชนในการป้องกัน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - รักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่แหล่งต้นน้ำ	- พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก				
๔.๑ แผนงานพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ	จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา	- พัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง–พังงา–กระบี่–ตรัง	- พัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ และเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้เป็นเมืองน่าอยู่และเอื้อต่อ	

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดภูเก็ต	- พัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร–สุราษฎร์ฯ–นครศรีฯ–สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ภาคกลาง - พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่านุ่น–พังงา–พุนพิน–ดอนสัก และสายระนอง–ชุมพร	การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	
๔.๒ แผนงานพัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลกและพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือ มารีน่า ให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค	จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	- ก่อสร้างท่าเทียบเรือสำราญจังหวัดภูเก็ตให้เป็นท่าเรือหลัก (Home Port) - ก่อสร้างท่าเรือแวะพักในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอันดามัน และอ่าวไทย - พัฒนาท่าเรือมารีน่าให้ได้มาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)	- ก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงท่าเรือสำราญและท่าเรือแวะพัก	
๔.๓ แผนงานพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรม	จังหวัดสงขลา จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช	- เร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ฯ-หาดใหญ่–สงขลา	- พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง	

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
แปรรูปยางพาราหาดใหญ่–สะเดา		- พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา - พัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เชื่อมโยงการขนส่งทางน้ำระหว่างท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักภายในประเทศและต่างประเทศ	- พัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา	
๔.๔ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก	จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดภูเก็ต	- พัฒนา ปรับปรุงท่าเรือให้มีการใช้ประโยชน์เต็มศักยภาพ - ปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศของภาค - พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒–หาดใหญ่–ปาดังเบซาร์–บัตเตอร์เวอร์ธ (มาเลเซีย) - พัฒนาโครงข่ายถนน สายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร	- พัฒนาถนนสายรองสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า - พัฒนาระบบส่งน้ำดิบระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอและต่อเนื่องในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของภาค	

๑๐. โครงการสำคัญของภาคใต้

แผนพัฒนาภาคใต้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มีตัวอย่างแนวคิดโครงการสำหรับการขับเคลื่อนการพัฒนาในประเด็นสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	โครงการสำคัญของภาค
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก	➢ โครงการยกระดับมาตรฐานบริการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก ➢ โครงการท่องเที่ยวเชิงอาหาร ➢ โครงการส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ➢ โครงการพัฒนาเมืองภูเก็ตเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ	➢ โครงการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ นวัตกรรมการผลิตภาคการเกษตร ➢ โครงการส่งเสริมการสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนแปรรูปยางพาราครบวงจร ➢ โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง (Rubber City) ➢ โครงการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจร
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร	➢ โครงการยกระดับสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา และข้าวเล็บนก) ➢ โครงการส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่พืชเศรษฐกิจหลัก ➢ โครงการส่งเสริมการทำการเกษตรผสมผสานและเกษตรทฤษฎีใหม่เพื่อพึ่งตนเองของเกษตรกรรายย่อย ➢ โครงการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ➢ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก	➢ โครงการรถไฟฟ้าหาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ ➢ โครงการพัฒนาท่าเรือแห่งใหม่

๑๐.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการยกระดับมาตรฐานบริการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก**
แนวทางการพัฒนา	**ยกระดับมาตรฐานบริการและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญทั้งของภาคและของประเทศ อย่างไรก็ตามการขยายตัวของการท่องเที่ยวที่กระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะ อาทิ ภูเก็ต พังงา กระบี่ สมุย พงัน ในขณะที่ยังขาดการคำนึงถึงความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ (Carrying Capacity) ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของสถานที่รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์	เพื่อรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลกให้คงความสมบูรณ์และสวยงาม เป็นแหล่งสร้างรายได้ของภาคอย่างยั่งยืน
เป้าหมาย	แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลกได้รับการพัฒนาและดูแลรักษาให้คงความสมบูรณ์และสวยงาม
แนวทางการดำเนินงาน	➢ พัฒนาเมืองท่องเที่ยวและเมืองเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของภาคให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และเป็นเมืองที่มีคุณภาพน่าอยู่อาศัยสำหรับทุกคนในสังคม ➢ พัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ➢ บริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ (Carrying Capacity) ➢ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้คงสภาพความสมบูรณ์และสวยงาม ➢ ส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวทางทะเลด้วยเรือสำราญ ➢ ส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการไมซ์ (Meetings,Incentive Travel, Conventions and Exhibitions: MICE) ➢ ส่งเสริมการเป็น Medical Hub โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์มาใช้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับบน (High End) ➢ ส่งเสริมการผลิตสาขาเกษตรให้ต่อยอดเชื่อมโยงกับสาขาธุรกิจท่องเที่ยว และเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) ➢ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รองรับการเป็นประตูหลัก (Gateway) ในการเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับเมืองที่มีศักยภาพภายในประเทศและระหว่างประเทศทั้งในฝั่งทะเลตะวันตกและตะวันออก ตลอดจนภูมิภาคอาเซียน
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ (สถาบันการศึกษา) กระทรวงอุตสาหกรรม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และเศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการท่องเที่ยวเชิงอาหาร**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหาร**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้มีประชากรต่างเชื้อชาติ ทั้งชาวไทย จีน มุสลิม อาศัยอยู่ร่วมกัน ทำให้วัฒนธรรมภาคใต้จึงมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์และแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ รวมไปถึงมีวัฒนธรรมศิลปด้านอาหารพื้นถิ่นและวิถีการดำรงชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และน่าสนใจ เนื่องจากมีแหล่งวัตถุดิบที่หลากหลายและการประกอบอาหารที่มีรสชาติโดดเด่นตามแต่ละพื้นที่ เช่น อาหารทะเล อาหารที่มีส่วนผสมของพืชสมุนไพร ซึ่งมีคุณสมบัติในการป้องกันและรักษาโรค นอกจากนี้การประกอบอาหารของไทย ได้นำวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ที่มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมอาหารจากหลายเชื้อชาติ เช่น อาหารเปอรานากัน ซึ่งเป็นส่วนผสมระหว่างคนเชื้อชาติจีนกับคนไทย พื้นถิ่น ทำให้เป็นที่สนใจของจากคนจากนอกพื้นที่ชื่นชอบในรสอาหาร ทำให้สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยว และรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้
วัตถุประสงค์	เพื่อนำวัฒนธรรมด้านอาหารเฉพาะถิ่นส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างอาชีพและรายได้
เป้าหมาย	➢ เพื่อรักษาวัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นของภาคให้สืบต่อไป ➢ เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
แนวทางการดำเนินงาน	➢ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบที่ปลอดภัยและเพียงพอต่อการบริโภค เช่น การทำเกษตรอินทรีย์ การควบคุมการผลิตที่ปลอดภัยเพื่อใช้เป็นวัตุดิบในการปรุงอาหาร ➢ พัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ➢ สนับสนุนให้มีการพัฒนาวิทยาการด้านอาหารการรับรองมาตรฐานร้านอาหาร (อาหารเฉพาะถิ่น) ➢ ส่งเสริมการผลิตสาขาเกษตรให้ต่อยอดเชื่อมโยงกับสาขาธุรกิจท่องเที่ยว และเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) ➢ ยกระดับบุคลากรทางด้านศิลปการอาหารให้มีมาตรฐาน ➢ การอนุรักษ์และสืบทอดการทำอาหารพื้นเมือง และส่งเสริมธุรกิจชุมชนและ SMEs ส่งเสริมธุรกิจ Startup โดยการพัฒนาตามแนวประชารัฐ ➢ ประชาสัมพันธ์ศิลปด้านอาหารพื้นถิ่นของภาคใต้ ทั้งในภาคใต้และต่างประเทศ เช่น การจัดงานเทศกาลอาหารพื้นถิ่น ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอาหารผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ อาทิ เว็บไซต์และแอพพลิเคชั่นต่างๆ
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงศึกษาธิการ (สถาบันการศึกษา) กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่**
แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
หลักการเหตุผล	ภาคใต้ เป็นดินแดนแห่งหมู่เกาะและท้องทะเลอันงดงาม อีกทั้งยังมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติมากมาย นอกจากนี้ยังมีความหลากหลายทางประเพณี ศิลปวัฒธรรมและวิถีชีวิตของชาวใต้ที่เป็นเอกลักษณ์ ทั้งความโดดเด่นนอกจากความสวยงามตามธรรมชาติจากความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิประเทศแล้ว ยังมีวัฒนธรรม ประเพณี ที่โดดเด่น ผ่านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และอาหารที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น ทำให้หลายชุมชนจึงมีศักยภาพในการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
วัตถุประสงค์	ชุมชนได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเทียวเพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น
เป้าหมาย	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เหมาะสมกับพื้นที่ ➢ ส่งเสริมองค์ความรู้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนให้แก่ชุมชน ➢ ส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดสารพิษในชุมชนและส่งเสริมอาหารท้องถิ่น ➢ อนุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของคนในชุมชน ➢ ชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็น ➢ ยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่มีมาตรฐาน อาทิ โฮมสเตย์ พัฒนาทักษะการบริการ ภาษาของมัคคุเทศก์และคนในชุมชน ➢ สนับสนุนเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดใหญ่เพื่อเชื่อมโยงโปรแกรมการท่องเที่ยวและครอบคลุมเส้นทางการท่องเที่ยวในประเทศ ➢ สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP สินค้าที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้มีมาตรฐาน อาทิ พัฒนาสินค้า หีบห่อ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งมีแผนการตลาดในการจัดจำหน่ายสินค้า ➢ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ อาทิ เว็บไซต์และแอพพลิเคชั่นต่างๆ
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ (สถาบันการศึกษา) กระทรวงอุตสาหกรรม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในภาค

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการพัฒนาเมืองภูเก็ตเมืองอัจฉริยะ (Smart City)**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก(ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญทั้งของภาคและของประเทศ อย่างไรก็ตามการขยายตัวของการท่องเที่ยวที่กระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะ อาทิ ภูเก็ต พังงา กระบี่ สมุย พงัน ในขณะที่ยังขาดการคำนึงถึงความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ (Carrying Capacity) ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้การพัฒนาบางด้านยังไม่ครอบคลุมมาตรฐานระดับสากลในการรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืน เช่น มาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพบริการการท่องเที่ยว การพัฒนาเมืองเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของภาคให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) การพัฒนาให้เป็นเมืองที่มีคุณภาพน่าอยู่อาศัยสำหรับทุกคนในสังคม รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังไม่เพียงพอ เป็นต้น
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวหลักของภาค (เมืองภูเก็ต) ให้ได้มาตรฐานระดับสากล ➢ เพื่อรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติให้คงความสมบูรณ์และสวยงาม เป็นแหล่งสร้างรายได้ของภาคอย่างยั่งยืน
เป้าหมาย	➢ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ➢ เศรษฐกิจภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ พัฒนาเมืองท่องเที่ยวและเมืองเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของภาคให้เป็นเมืองอัจริยะ (Smart City) และเป็นเมืองที่มีคุณภาพน่าอยู่อาศัยสำหรับทุกคนในสังคม ➢ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้มีเพียงพอ อาทิ การก่อสร้างรถไฟฟ้าโมโนเรล ➢ จัดทำระบบข้อมูลแจ้งเตือนภัยแบบ Real time ด้านการจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยพิบัติ และการเชื่อมโยงระบบ cctv ➢ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการขยะและกำจัดน้ำเสีย ➢ ส่งเสริมธุรกิจชุมชนและ SMEs ส่งเสริมธุรกิจ Startup โดยการพัฒนาตามแนวประชารัฐ
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ (สถาบันการศึกษา) กระทรวงอุตสาหกรรม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในภาค

๑๐.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ นวัตกรรมการผลิตภาคการเกษตร**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจยางพารา ปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศ และเป็นรายได้ของประชาชนในภาค โดยในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนจากเดิมมากนัก เช่น การใช้พันธุ์ยางสายพันธุ์เดิม เทคโนโลยีการบำรุงรักษา และการเก็บเกี่ยว ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันยังให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตโดยใช้ผลการวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพในการพัฒนาสายพันธุ์และพัฒนานวัตการการบำรุงรักษาและการเก็บเกี่ยวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น
วัตถุประสงค์	เพื่อการวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตสูงขึ้น ลดต้นทุนการผลิต
เป้าหมาย	➢ รายได้เกษตรกรสูงขึ้น ➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรสูงขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ ส่งเสริมสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ศึกษาวิจัยนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อการพัฒนาสายพันธุ์ยาง ปาล์มน้ำมัน รวมทั้งเทคโนโลยีการบำรุงรักษาและการเก็บเกี่ยว ➢ ส่งเสริมการนำงานวิจัยเพื่อการต่อยอดให้กับเกษตรกรโดยการส่งเสริมการเพาะปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันสายพันธุ์ดีให้ผลผลิตต่อไร่สูง และถ่ายทอดเทคโนโลยีการบำรุงรักษาและการเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อลดต้นทุน
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ สถาบันวิจัย **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงศึกษาธิการ
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการส่งเสริมการสถาบันเกษตรและวิสาหกิจชุมชนแปรรูปยางพาราครบวงจร**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้มีสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งซึ่งมีศักยภาพในการรวมรวมผลผลิตยางพารา และปาล์มน้ำมัน และมีการแปรรูปเบื้องต้น เพื่อจำหน่ายในรูปผลิตภัณฑ์ต้นทางเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านองค์ความรู้และเงินทุน และตลาดในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์กลางน้ำและปลายน้ำ จึงจำเป็นต้องพัฒนาสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน มีองค์ความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์กลางน้ำและปลายน้ำ และบริหารจัดการในฐานะผู้ประกอบการ รวมทั้งเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับเกษตรกรเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราที่มีความผันผวน และสามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อส่งเสริมการแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมันให้กับสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งให้เป็นผู้ประกอบการ ➢ เพิ่มมูลค่าสินค้ายางพาราและปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร เพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราและปาล์มน้ำมัน ตกต่ำ
เป้าหมาย	➢ รายได้เกษตรกรสูงขึ้น ➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรสูงขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ สนับสนุนให้สถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งให้มีการนำยางพาราแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์กลางน้ำ และปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง และเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศ ➢ สนับสนุนการนำผลงานวิจัยผลิตภัณฑ์ยางมาต่อยอดเป็นสินค้ายางพาราเชิงพาณิชย์ เช่น รองเท้ายางพารา หมอนยางพารา เคสโทรศัพท์มือถือ ของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น จานรองแก้ว เครื่องใช้ในครัว เป็นต้น ➢ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และเครือข่ายสหกรณ์ มาใช้เป็นช่องทางการตลาดและการจำหน่ายผลผลิต เช่น การจำหน่ายสินค้าผ่านสื่อสาธารณะ อาทิ facebook ระบบ e-commerce เป็นต้น
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ สถาบันวิจัย **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงศึกษาธิการ
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง (Rubber City)**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราหาดใหญ่ – สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**
หลักการเหตุผล	โครงการนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber City) ตั้งอยู่ในพื้นที่ระยะที่ ๒/๒ และ ๓ ของนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ ที่ตั้งอยู่ในตำบลฉลุง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขนาดพื้นที่ ๑,๒๑๘ ไร่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเชิง Cluster สำหรับอุตสาหกรรมยางกลางน้ำและปลายน้ำ อาทิ อุตสาหกรรมนวัตกรรมยาง อุตสาหกรรมจากน้ำยางข้น อุตสาหกรรมยางคอมปาวด์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยมีการแบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่ Premium Zone เน้นรองรับอุตสาหกรรมทั่วไปหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมยางพาราโดยเป็นอุตสาหกรรมสะอาดที่ไม่มีมลพิษ (Clean Industry) จำนวน ๒๐ แปลง (๔๓๘ ไร่) และพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมยางพาราขั้นกลางและขั้นปลาย จำนวน ๗๗ แปลง (๗๗๙ ไร่) ปัจจุบันระหว่างการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber City) และเปิดดำเนินการไปแล้วบางส่วน โดยมีพื้นที่บางส่วนที่ได้มีการพัฒนาพื้นที่พร้อมรองรับนักลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราเช่าพื้นที่
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพาราระดับกลางน้ำ ปลายน้ำที่มีมูลค่าสูงเพื่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก ➢ เพื่อขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง
เป้าหมาย	➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น ➢ เพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราที่มีความผันผวน
แนวทางการดำเนินงาน	➢ ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางกลางน้ำ ปลายน้ำ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมยางพารา ➢ ส่งเสริมการนำงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราสู่ผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง อาทิ วัสดุทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมและอุตสาหกรรม
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงอุตสาหกรรม **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงพาณิชย์
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจร**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้เป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันที่สำคัญของประเทศ ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๔.๓๖ ล้านไร่ คิดเป็น ร้อยละ ๘๔.๐ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ มีปริมาณผลผลิต ๙.๗๙ ล้านตัน หรือ ร้อยละ ๘๙.๐ ของผลผลิตทั้งประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๑๕ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๐๙ ล้านไร่ ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิต ในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ ๒,๕๖๔ กิโลกรัม สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๔๐๙ กิโลกรัม อย่างไรก็ตาม ผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงและการแปรรูปส่วนใหญ่เป็นเพียงการสกัดเป็นน้ำมันดิบ
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อจัดตั้งเขตอุตสากรรมปาล์มน้ำมันให้เป็นอุตสากรรมปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง ➢ เพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้
เป้าหมาย	➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ จัดตั้งเขตอุตสากรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเชื่อมโยงกับฐานการผลิตเดิมเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตกับอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่และชุมพร ➢ ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลางคุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน ➢ ส่งเสริมกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านผู้ผลิตปาล์มน้ำมันสำคัญของภาค (มาเลเซีย ไทยและอินโดนีเซีย) เพื่อกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคาให้กับปาล์มน้ำมันในประเทศ
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงอุตสาหกรรม การนิคมแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงต่างประเทศ
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๑๐.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการยกระดับสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา และข้าวเล็กนก)**
แนวทางการพัฒนา	**ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้เป็นแหล่งปลูกข้าวพื้นถิ่นที่มีรสชาติอร่อยเป็นเอกลักษณ์ ที่มีการอนุรักษ์สายพันธุ์ดีสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง และเป็นข้าวคุณภาพดีที่มีราคาสูงเป็นที่ต้องการของตลาดผู้บริโภค เช่น ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา และข้าวเล็บนก ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นที่เพาะปลูกในที่ราบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญของภาคเนื่องภาค อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาเกษตรกรบางส่วนผลิตข้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ และยังมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นที่ไม่ได้มาตรฐาน จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นผลิตภัณฑ์สินค้าที่หลากหลายตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผู้บริโภคได้มากขึ้น
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวพื้นเมือง และยังคงรักษาสายพันธุ์พื้นเมืองข้าวพันธุ์ให้มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น ➢ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของภาค ➢ เพื่อยกระดับข้าวพื้นเมืองที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ข้าวระดับพรีเมี่ยม
เป้าหมาย	➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์ข้าวพื้นเมือง เพื่ออนุรักษ์และรักษาพันธุ์เดิมให้คงอยู่ ➢ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการผลิตข้าวพื้นเมืองพันธุ์ดีเพื่อลดต้นทุนและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น และส่งเสริมการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพื่อดูแลรักษามาตรฐานสินค้า ➢ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวที่หลากหลาย รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยเพื่อศึกษาคุณสมบัติเฉพาะของข้าวเพื่อยกระดับข้าวให้เป็นสินค้าเฉพาะระดับพรีเมี่ยม ➢ ส่งเสริมการตลาดโดยยกระดับเกษตรกรรุ่นใหม่และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่เป็นช่องทางการจำหน่ายข้าวคุณภาพให้กับกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มโดยตรงเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคเกษตรมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่พืชเศรษฐกิจหลัก**
แนวทางการพัฒนา	**ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค**
หลักการเหตุผล	การทำการเกษตรของเกษตรกรส่วนใหญ่ในภาคใต้ยังเป็นการทำการเกษตรรายย่อย ทำให้ ประสบปัญหาด้านความรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต แปรรูป และการตลาด ดังนั้นการรวมกลุ่มเพื่อร่วมวางแผนการผลิต บริหารจัดการจัดการฟาร์มเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยการทำการเกษตรในลักษณะบริหารจัดการเกษตรแปลงใหญ่ให้สอดคล้องกับ Agri Map เพื่อให้เกษตรกรมีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลง
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อลดต้นการผลิตให้กับเกษตรกร และสามารถบริหารจัดการด้านการเกษตรร่วมกัน ➢ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร
เป้าหมาย	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยการรวมกลุ่มผลิต แปรรูปเพิ่มมูลค่า ➢ **พัฒนาเกษตรกรเป็นผู้จัดการแปลง** ตั้งแต่การจัดทำข้อมูลพื้นที่ฐานแปลง จัดทำแผนการผลิต วิเคราะห์วางแผนการตลาดและจัดทำแผนธุรกิจกกลุ่ม การบริหารจัดการการผลิตและการใช้ปัจจัยการผลิตและเครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตร่วมกัน และพัฒนาการบริหารกลุ่ม ➢ **ด้านการผลิต** ถ่ายทอดความรู้ด้านการลดต้นทุนการผลิต เช่น การใช้พันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยตามการวิเคราะห์ค่าดิน การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพืช การจัดทำแปลงเรียนรู้ตามความต้องการของกลุ่ม และการยกระดับคุณภาพผลผลิตสู่มาตรฐานด้านต่างๆ เช่น GAP /เกษตรอินทรีย์ /RSPO เป็นต้น ➢ **พัฒนาด้านการตลาด** รวบรวมคัดแยกผลผลิตเพื่อควบคุณคุณภาพสินค้า แปรรูปและสร้างแบรนด์และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงเครือข่ายระบบตลาด และเพิ่มช่องทางการตลาด เช่น การเข้าสู่ธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคเกษตรมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสานและเกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อพึ่งตนเองของเกษตรกรรายย่อย**
แนวทางการพัฒนา	**ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ประกอบอาชีพโดยการปลูกพืชเชิงเดี่ยว (สวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ทำให้ได้รับผลกระทบจากยางพาราและปาล์มน้ำมันตกต่ำ ขาดความมั่นคงด้านรายได้และการพึ่งพาตน จึงจำเป็นต้องให้เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนการผลิต เกษตรผสมผสานและเกษตรทฤษฎี เพื่อให้เกษตรกรมีความมั่นคงด้านอาหารในครัวเรือน และสามารถพึ่งตนเอง
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อลดต้นการผลิตให้กับเกษตรกร เพิ่มรายได้และลดรายจ่าย ➢ เพื่อให้เกษตรกรพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมาย	ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ และลดความยกจนและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
แนวทางการดำเนินงาน	➢ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เช่น แหล่งน้ำ สระเก็บน้ำขนาดเล็กที่ให้เพียงพอต่อการผลิต ➢ จัดทำแผนงานการผลิตโดยการแบ่งพื้นที่ตามหลักเกษตรทฤษฎีใหม่ ๓๐ (แหล่งน้ำ): ๓๐(นาข้าว) :๓๐ (ไม้ผล/ไม้ยืนต้น) :๑๐ (บ้านเรือน คอกสัตว์ พื้นที่ปลูกผักสวนครัว) โดยสามารถปรับสัดส่วนให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ ➢ ถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตร รวมทั้งให้ความรู้ด้านการลดต้นทุนการผลิต การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพืช การยกระดับคุณภาพผลผลิตสู่มาตรฐานด้านต่างๆ เช่น GAP /เกษตรอินทรีย์ /RSPO เป็นต้น ➢ ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน เพื่อวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ รายจ่าย ภายในฟาร์ม ➢ ส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการรวมกลุ่มให้มีความเข้มแข็ง
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคเกษตรมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**
แนวทางการพัฒนา	**ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**
หลักการเหตุผล	ภาคใต้เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญของประเทศ โดยมีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้ง จำนวน ๗๘,๘๗๘ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๔๗,๔๓๓ ตัน ในปี ๒๕๕๙ โดยนิคมเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม มีสัดส่วนถึงร้อยละ ๙๗ และผลผลิตส่วนใหญ่ใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก อย่างไรก็ตามการเพาะเลี้ยงในช่วงที่ผ่านมาประสบปัญหาโรคระบาดต่างๆที่กระทบต่อการเพาะเลี้ยง เช่น โรคกุ้งตายด่วนหรือ EMS และ โรคขี้ขาว เป็นต้น การเพาะเลี้ยงกุ้งจึงจำเป็นต้องใช้สารเคมีเพื่อการควบคุมโรค และน้ำจากการเพาะเลี้ยงปนเปื้อนสารเคมีทิ้งไหลลงสู่ธรรมชาติ ดังนี้เพื่อให้การเพาะเลี้ยงกุ้งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนากระบวนการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผู้บริโภค และเพื่อป้องกันปัญหาการกีดกันทางการค้าจากประเทศผู้นำเข้าหลัก
วัตถุประสงค์	➢ เพื่อเร่งพัฒนาโครงสร้างการผลิตกุ้งให้เกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ➢ เพื่อยกระดับฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เป้าหมาย	➢ ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อสินค้ากุ้งไทยเป็นอาหารปลอดภัย ➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	➢ สนับสนุนการวิจัยฟาร์มเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การวิจัยพัฒนาสายพันธุ์กุ้งทนโรค ➢ ส่งเสริมการการใช้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงใหม่ๆ และการปรับปรุงฟาร์มให้มีบ่อพักและนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ และการคัดกรองโรคให้กับโรงเพาะเลี้ยง ➢ ดำเนินการตรวจสอบมาตรฐานการควบคุมโรคอย่างเข้มงวด มีการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่การผลิต และปรับเปลี่ยนรูปแบบฟาร์มที่ได้มาตรฐานเพื่อให้เกิดการเลี้ยงที่ยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้ในทุกตลาด
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	เศรษฐกิจในภาคเกษตรมีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการ**
แนวทางการพัฒนา	**วางระบบป้องกันและแก้ไขปัยหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
หลักการเหตุผล	การกัดเซาะชายฝั่งทะเลยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ในปี ๒๕๕๗ ชายฝั่งทะเลภาคใต้ถูกกัดเซาะรวม ๓๖๒.๗๑ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ ของชายฝั่งทะเลที่ถูกกัดเซาะทั้งประเทศ ในจำนวนนี้ เป็นการกัดเซาะในจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาเป็นจังหวัดพังงาและสงขลา ทั้งนี้ การเกิดปัญหา การกัดเซาะชายฝั่งส่วนหนึ่งมาจากการขยายตัวของกิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งทะเล ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ เช่น การปลูกสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และการขยายตัวของชุมชนรุกล้ำชายฝั่ง การบุกรุกทำลายป่าชายเลนที่เป็นแนวกำบังคลื่นลมตามธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งภาวะความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางของกระแสน้ำในทะเล และการเกิดคลื่นลมที่รุนแรงมากขึ้น
วัตถุประสงค์	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการ
เป้าหมาย	➢ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ➢ แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการดำเนินงาน	➢ รวบรวมข้อมูล และศึกษาวิจัยปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของฝั่งทะเลอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน ➢ วางแผนการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการให้ทุกฝ่ายรับทราบปัญหาและกำหนดแนวทางการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ➢ ดำเนินการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะโดยร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เพื่อป้องกันการกัดเซาะเพิ่ม การแก้ไขปัญหาพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะเพื่อลดการกัดเซาะ ➢ ติดตามประเมินผล
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงทรัพยากระธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม **หน่วยงานเสริม** : กระทรวงมหาดไทย
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๑๐.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้า

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการรถไฟฟ้าหาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยาง หาดใหญ่ – สะเดา**
หลักการเหตุผล	➢ ชายแดนปาดังเบซาร์ เป็นด่านชายแดนไทย – มาเลเซีย ที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงการค้าและการเดินทางทั้งในระดับภาคและประเทศ โดยเป็นประตูขนส่งสินค้าคอนเทนเนอร์และการเดินทางโดยรถไฟไปยังรัฐปีนัง ซึ่งเป็นเมืองท่าสำคัญในการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าทั่วโลก และรองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสะเดาและนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber City) ➢ ระบบรถไฟยังไม่มีการพัฒนาให้เทียบเท่ากับประเทศมาเลเซีย เนื่องจากปัจจุบันการให้บริการขนส่งระบบรางของประเทศมาเลเซีย โดยการรถไฟมาเลเซีย (KTMB) ได้เปิดเดินรถไฟขบวนรถไฟฟ้าด่วน ETS ที่สถานีปาดังเบซาร์ เพื่อเดินทางต่อไปยังเมืองบัตเตอร์เวอร์ธ รัฐปีนัง เมืองอิโปห์ รัฐเปรัก และกรุงกัวลาลัมเปอร์ เมืองหลวงของประเทศมาเลเซีย และสามารถเชื่อมโยงการเดินทางไปยังรัฐยะโฮร์บารู เพื่อเชื่อมต่อรถไฟไปสิงคโปร์ได้สะดวกยิ่งขึ้น
วัตถุประสงค์	➢ ส่งเสริมการพัฒนาระบบขนส่งและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ➢ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์บริเวณด่านชายแดนปาดังเบซาร์ให้เป็นประตูเศรษฐกิจของภาคได้อย่างสมบูรณ์
เป้าหมาย	➢ มีระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่สามารถอำนวยการค้าและการลงทุนและอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	พัฒนารถไฟฟ้าเส้นทางสถานีหาดใหญ่ – สถานีปาดังเบซาร์ ด่านชายแดนปาดังเบซาร์ เชื่อมโยงการเดินทางกับสถานีรถไฟฟ้าสถานีปาดังเบซาร์ของประเทศมาเลเซีย
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงคมนาคม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	อำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาค

ชื่อโครงการสำคัญ	**โครงการพัฒนาท่าเรือแห่งใหม่**
แนวทางการพัฒนา	**พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางหาดใหญ่ – สะเดา**
หลักการเหตุผล	ปัจจุบันมีท่าเรือฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ท่าเรือสงขลา มีสภาพแออัดเนื่องจากมีปริมาณสินค้าเต็มขีดความสามารถของท่าเรือ และมีข้อจำกัดของร่องน้ำที่มีปัญหาปริมาณตะกอนในร่องน้ำทำให้มีการตื้นเขินเป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือ รวมทั้งการขยายพื้นที่ท่าเรือไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากปัญหาด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาท่าเรือแห่งใหม่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยที่เชื่อมโยงการขนส่งกับพื้นที่เศรษฐกิจตอนในและเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณด่านชายแดนไทย – มาเลเซีย
เป้าหมาย	➢ มีระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่สามารถอำนวยการค้าและการลงทุนและอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ➢ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเพิ่มขึ้น
แนวทางการดำเนินงาน	พัฒนาท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ที่เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่อุตสาหกรรมของภาค ที่สามารถรองรับการขนส่งและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงการขนส่งภายในประเทศ และนานาชาติ
หน่วยงานรับผิดชอบ	**หน่วยงานหลัก** : กระทรวงคมนาคม
ระยะเวลาดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	อำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาค

๑๑. แผนงานและงบประมาณขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาคใต้

แผนงานโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาภาคใต้ ในช่วงปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ รวม ๒๒๐ โครงการ วงเงินรวม ๑๗๕,๓๑๐.๘๒ ล้านบาท ประกอบด้วย

๑๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก จำนวน ๑๓๔ โครงการ วงเงิน ๓๐,๔๕๐.๘๔ ล้านบาท อาทิ โครงการสร้างและพัฒนา Sprot Complex เพื่อส่งเสริมให้ภูเก็ตเป็น Sport Tourism Hub วงเงิน ๙๐๐ ล้านบาท โครงการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ สาขาโรคมะเร็ง วงเงิน ๑,๕๓๒.๒๓ ล้านบาท และโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคใต้ ๒ สมุทร วงเงิน ๘๙๑.๓๑ ล้านบาท

๑๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ จำนวน ๑๔ โครงการ วงเงิน ๖,๒๘๖.๕๐ ล้านบาท อาทิ โครงการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแบบครบวงจร วงเงิน ๑๖๘.๓๒๒๐ ล้านบาท และโครงการพัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพฯ วงเงิน ๕,๗๓๓.๐๗ ล้านบาท

๑๑.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร จำนวน ๓๕ โครงการ วงเงิน ๑๐,๖๖๒.๐๖ ล้านบาท อาทิ โครงการส่งเสริมการแก้ไข ฟื้นฟูและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริหารจัดการน้ำภาคใต้ สร้างอ่างเก็บน้ำ (พังงา) วงเงิน ๕,๖๕๗.๔๔ ล้านบาท โครงการส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ วงเงิน ๔๓๕.๑๔ ล้านบาท และโครงการพัฒนาเกษตรกรด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (STI for Smart Agriculture) วงเงิน ๔๔.๔๙ ล้าบาท

๑๑.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก จำนวน ๓๗ โครงการ วงเงิน ๑๒๗,๙๑๑.๔๑ ล้านบาท อาทิ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานของกรมท่าอากาศยาน (สุราษฎร์ธานี ตรัง กระบี่ นครศรีธรรมราช) วงเงิน ๘,๒๕๖.๙๙ ล้านบาท และโครงการทางพิเศษสายกะทู้-ป่าตอง จังหวัดภูเก็ต วงเงิน ๑๐,๐๕๘.๖๖ ล้านบาท

สรุปแผนงานโครงการของส่วนราชการที่จะขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาคใต้ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	รวม
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก	๑๓๔	๓๓๘.๒๒	๖๖๕.๐๑	๙,๕๑๓.๘๑	๘,๓๑๖.๔๙	๑๑,๖๑๗.๓๑	๓๐,๔๕๐.๘๔
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ	๑๔	๔๗.๖๔	๑๐.๐๐	๑,๙๐๖.๘๘	๒,๐๐๗.๗๔	๒,๓๑๔.๒๓	๖,๒๘๖.๕๐
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร	๓๕	๔.๒๙	๑๒๖.๖๖	๕,๙๒๗.๔๓	๒,๖๑๔.๒๖	๑,๙๘๙.๔๓	๑๐,๖๖๒.๐๖
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก	๓๗	๖๒๐.๕๐	๓,๐๙๐.๒๐	๒๘,๑๔๘.๙๓	๔๓,๘๑๘.๕๘	๕๒,๒๓๓.๒๐	๑๒๗,๙๑๑.๔๑
รวม	**๒๒๐**	**๑,๐๑๐.๖๕**	**๓,๘๙๑.๘๗**	**๔๕,๔๙๗.๐๕**	**๕๖,๗๕๗.๐๘**	**๖๘,๑๕๔.๑๗**	**๑๗๕,๓๑๐.๘๒**